

30 ΙΟΥΝΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.  
«ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ».

† Συναξίς τῶν ἁγίων ἐνδόξων 12 ἀποστόλων. Ἦχος πλ. δ΄, ἑωθινὸν α΄.

\*

ΤΥΠΙΚΟΝ – ΔΙΠΤΥΧΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Σελίδες 212 - 215

30. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. «ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ». † Σύν αξίς τῶν ἁγίων ἐνδόξων 12 ἀποστόλων. Ἦχος πλ. δ΄, ἑωθινὸν α΄.

[Τῆ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων τελεῖται προσκύνημα εἰς τὰς κατακόμβας τῆς Μήλου (τὸ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι παλαιοχριστιανικὸν μνημεῖον). Μνήμη τῶν ὁσίων Γρηγορίου, Θεοδοῦρου καὶ Λέοντος τῶν ἐν Σάμῃ Κεφαλληνίας. Συναξίς πάντων τῶν Ὁρακῶν Ἁγίων.]

Σημειώσεις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου συμπάλλεται μετὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου παραπλήσιος μὲ συναφῆς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (πρβλ. 21η Μαΐου §§25-27, καὶ διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§53-55), ἀν καὶ ἡ παράσις περιπτώσις οὔτε ἀναφέρεται εἰς τὸ ἱσγιὸν Τοπικὸν οὔτε ὁμοίαις ἐπακριβῶς μετὰ τῆς οὐ αὐτοῦ προβλεπόμενα, καθόσον ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ Πεντηκοσταρίου εἶναι ἐορταστικώτερα τοῦ Μηναίου, ἡ δὲ ἀκολουθία τῆς 30ῆς Ἰουνίου ἔχει σαφῆ χαρακτηριστὰ μεθεόρτων τῆς 29ῆς. Βλέπε ἐπίσης καὶ Σύστημα Τοπικῶν (§§1472, 1459, 1424-1427) διὰ τὴν ἰδιαίτερον τιμὴν τῶν ἀποστόλων ἔναντι τῶν ὑπολοίπων ἁγίων.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικά «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ», Δόξα, «Οἱ τὸν ἀποστόλων προτόθρονον» κοντάκιον «Ὅτε καταβῆς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ α΄ κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τοῦ Μηναίου 3 προσόμοια (τὰ δευτέρα) «Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες» κ.λπ., καὶ τῶν ἁγίων Πάντων προσόμοια ἕτερα 3 «Οἱ πνευματορρήτορες» κ.λπ. (καταλιμπανομένου τοῦ τετάρτου), Δόξα, τῶν ἁγίων Πάντων «Μαρτύρων θεῖος χορὸς», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν ἀποστόλων «Ἦν διήλθετε κτίσιν» (ζῆτε εἰς τοὺς αἰῶνες), Καὶ νῦν, ὁμοίον θεοτοκίον «Ἀνύμφευτε παρθένε» (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατήλθε», «Ἀπόστολοι ἅγιοι», Δόξα, «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ΄ αἰῶνος».

Σημειώσεις. Ἀπολυτικά τῶν ἁγίων Πάντων.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος (Ποίημα τοῦ ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου)

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημῶμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἠμωμένοι αὐτῶν τὰς ἀρετὰς, καὶ ἄγῳνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ἡμᾶς· δόξα τῷ ἁγιασαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῇ καὶ οὐρανῷ ἡμᾶς δοξάσαντι.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον. (Ποίημα Κυρίλλου πατριάρχου Κων/πόλεως)

Τῶν ἁγίων Πάντων οἶκος ὁ πάνσεπτος, οὐρανὸς ὡς τις ἄλλος ἀστράπτει αἶθριος, ἐν μέσῳ ἔχων τὸν Χριστόν, ὡς περ ἥλιον λαμπρόν, τὴν παρθένον Μαριάμ, σελήνην ὡς πλησιφαῖ, καὶ κύκλω καθάπερ ἄστρα, χοροὺς τε πάντων ἁγίων, ἀεὶ προσβύοντας σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχοῦ «Τῷ τρισηλίῳ βασιλεῖ», τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράψασαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῶν ἁγίων Πάντων, καὶ ὁ β΄ τοῦ Μηναίου, ἀνὰ 4· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, εἶτα τὸ μεσῳδιον κάθισμα τοῦ Πεντηκοσταρίου «Προπατόρον, πατέρων», Δόξα, τὸ τοῦ Μηναίου «Κατοικισθέντες ἐν φωτί», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Οὐ σιωπήσομεν πότε»· ἀφ΄ ε΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν ἁγίων Πάντων, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α΄ ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνελθόμεν», τοῦ Μηναίου «Τῶν μαθητῶν τὴν πάντιμον», τῶν ἁγίων Πάντων «Τὸν βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ὁ ἄνω δοξαζόμενος».

Εἰς ΤΟΥΣ ΑἰΝΟΥΣ στιχηρὰ\* ἀναστάσιμα 3, τοῦ Μηναίου τὰ δύο τελευταῖα προσόμοια «Ὁ φῶς ὑπάρχων», «Πέτρε καὶ Παῦλε», καὶ τῶν ἁγίων Πάντων προσόμοια 3 «Τοὺς ἁγίους ὁ Κύριος» κ.λπ. εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἑωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἡ «Σήμερον σωτηρία»).

\* Διὰ τὴν κατανομήν τῶν στιχηρῶν εἰς τοὺς αἰῶνας βλέπε Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §31.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικά] καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς τὰ 4 τροπάρια τοῦ ἡχοῦ καὶ 4 τῆς ε΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων Πάντων]. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσομεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς». ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθε», «Ἀπόστολοι ἅγιοι», «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῶν ἁγ. Πάντων, Κυριακῆς α΄ ἐπιστολῶν, «Οἱ ἅγιοι πάντες» (Ἐβρ. ια΄ 33-ιβ΄ 2)· Εὐαγγέλιον: τῶν 12 ἀποστόλων, 30 Ἰουνίου, «Ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους» (Μτθ. θ΄ 36, ι΄ 1-8).

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιαι ἐν Κυρίῳ, οἱς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις· ἀλληλουῖα» [εἰς δὲ τοὺς τιμωμένους ἐπ΄

ὄνοματι τῶν 12 ἀποστόλων ναοὺς «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»]· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς. Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις, §§31-30. Διὰ τὰ Σάββατα μετὰ «Θεὸς Κύριος» βλέπε αὐτόθι §§31-44, διὰ δὲ τὰ Σάββατα μετὰ «Ἀλληλουῖαν» αὐτόθι §§45-51.

2. Μέχρι τῆς 26ῆς Ἰουλίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου», καὶ ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

\*

## Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εὐλογησαντος τοῦ ἱερέως μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸν πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, Ἰστώμεν Στίχους ι΄, καὶ ψάλλομεν, ἀναστάσιμα 4, τοῦ Μηναίου 3 προσόμοια (τὰ δευτέρα) «Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες» κ.λπ., καὶ τῶν ἁγίων Πάντων προσόμοια ἕτερα 3 «Οἱ πνευματορρήτορες» κ.λπ. (καταλιμπανομένου τοῦ τετάρτου), Δόξα, τῶν ἁγίων Πάντων «Μαρτύρων θεῖος χορὸς», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

## ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

### ΕΝΑΡΞΙΣ - ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ ΨΑΛΜΟΣ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἰμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραξιν, ἀναμέσων τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσκει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερφῶν αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελύσσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ **δρυμοῦ**.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

*Καὶ πάλιν.*

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.**

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')** Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

*Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου.*

\*

## ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ προοιμακοῦ ψαλμοῦ, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ

**Κύριε, ἐλέησον.**

*Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τοῦ πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (Δεινός), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

Ἐπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

\*

## ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ψαλμὸς ρμ' (140). Ἦχος πλ. δ'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις,

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς ρμα' (141).

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδέηθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγεῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ, ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῥῶσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἰσθόμεν Στίχους 1', καὶ ψάλλομεν, ἀναστάσιμα 4, τοῦ Μηναίου 3 προσόμοια (τὰ δεύτερα) «Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες» κ.λπ., καὶ τῶν ἁγίων Πάντων προσόμοια ἕτερα 3 «Οἱ πνευματορρήτορες» κ.λπ. (καταλιμπανομένου τοῦ τετάρτου), Δόξα, τῶν ἁγίων Πάντων «Μαρτύρων θεῖος χορός», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. α'. Εξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστὲ προσφέρομεν· ὅτι ἠυδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδοῦν μοι.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψης ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Χαῖρε, Σιών ἁγία, Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον· Σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

## Στιχηρά Ανατολικά.

**Στίχ. δ'.** Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

**Ο** ἐκ Θεοῦ Πατρός Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθείς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπειρογάμου σαρκωθείς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Στιχηρά προσόμοια τῶν Ἀποστόλων γ' Ἦχος δ'.  
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

**Στίχ. ε'.** Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

**Ὡς** αὐτόπται καὶ μάρτυρες, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, Μαθηταὶ πανόλβιοι μακαρίζεσθε· ὡς ἀστραπαὶ γὰρ ἐκλάμποντες, τῷ κόσμῳ ἐφάνητε καὶ ὡς ὄρη νοητά, γλυκασμὸν ἐσταλάξατε· ὡς ἀέναοι, ποταμοὶ Παραδείσου μερισθέντες, τῶν ἐθνῶν τὰς Ἐκκλησίας, θεῖοις ποτίζετε νάμασιν.

**Στίχ. ς'.** Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

**Ὡς** βολίδες ἀστράπτουσαι, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα διεπέμφθητε, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, ἀφθόως παρέχοντες, λειτουργοὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ, μυστηρίων γινόμενοι, καὶ θεόγραφοι, θείας χάριτος πλάκες γεγραμμέναι, θεοδίδακτον τὸν νόμον, Ἱερομύσται πανόλβιοι.

**Στίχ. ζ'.** Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

**Ἀ**λιέων ὁ κάλαμος, φιλοσόφων τὸ φρύαγμα, καὶ ῥητόρων ρεύματα διετάραξε, θεοσοφίας διδάγματα, χαράττων καὶ δόγματα, καὶ μυρίων ἀγαθῶν, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, εὐαγγέλιον, καὶ τρυφῆς αἰδίου μετουσίαν, καὶ Ἀγγέλων ἀπολαύσεις, καὶ διαμένουσιν εὐκλειαν.

τῶν Ἁγίων Πάντων. Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

**Στίχ. η'.** Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

**Ο**ὶ πνευματορρήτορες, οἱ Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, τοῦ Πνεύματος ὄργανα, πίστει χρηματίσαντες, διεσπάρησαν, εἰς τὰ γῆς πέρατα, τὸ σεπτὸν κήρυγμα, ὀρθοδόξως κατασπείροντες· ἐξ ὧν ἐβλάστησαν, θεῖα γεωργία καὶ χάριτι, Μαρτύρων τὰ στρατεύματα, πάθος τὸ σεπτὸν εἰκονίζοντες, διὰ πολυτρόπων, στρεβλώσεων μαστίγων καὶ πυρός· καὶ παρρησία πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Στίχ. θ'.** Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινεῖσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

**Π**υρὶ ἐκκαίόμενοι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, πυρὸς κατεφρόνησαν· καὶ ὡς θεῖοι ἄνθρακες ἀναπτόμενοι, οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες, ἐν Χριστῷ ἔφλεξαν, φρυγανῶδες πλάνης φρύαγμα· θηρῶν δὲ ἔφραξαν, στόματα, σοφαῖς ἐπικλήσεσι, καὶ κάρας ἐκτεμνόμενοι, ἔτεμον ἐχθροῦ πάσας φάλαγγας· καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων, προχέοντες κρουνοὺς καρτερικῶς, τὴν Ἐκκλησίαν κατήρδευσαν, πίστει ἀναθάλλουσαν.

**Στίχ. ι'.** Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

**Θ**ηρσί προσπαλαίοντες, τυμπανιζόμενοι ξίφει, ὄνου ξεόμενοι, χεῖρας ἀφαιρούμενοι, καὶ στρεβλούμενοι, οἱ στερροὶ Μάρτυρες, καὶ πυρὶ ἐνύλω, ἀνενδότως φλογιζόμενοι, καὶ ἐκκεντούμενοι, καὶ τὰς ἀρμονίας τεμνόμενοι, ὑπέφερον στερρότατα, λῆξιν προορῶντες τὴν μέλλουσαν, καὶ τοὺς ἀκηράτους, στεφάνους, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ· ᾧ παρρησία πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

**Μ**αρτύρων θεῖος χορός, τῆς Ἐκκλησίας ἡ βάσις, τοῦ Εὐαγγελίου ἡ τελείωσις, ὑμεῖς ἔργῳ τοῦ Σωτῆρος τὰ ῥητὰ ἐπληρώσατε· ἐν ὑμῖν γὰρ αἱ πύλαι τοῦ Ἄδου, κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνεφωχθεῖσαι, ἐκλείσθησαν· ἡ τοῦ αἵματος ὑμῶν χύσις, τὰς εἰδωλικάς σπονδάς ἐξή-

ρανεν· ἡ σφαγὴ ὑμῶν, ἀπέτεκε τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα· τοὺς ἀσωμάτους ἐξεπλήξατε· τῷ Θεῷ στεφανηφόροι παρίστασθε· ᾧ ἀπαύστως πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ΄.**

**Ὁ** Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε, Μητρὲ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

\*

## Εἴσοδος - Επιπύχνιος ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

*Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.*

**Εἴσοδος:** *Ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιπύχνιον εὐχαριστίαν χῆμα· Ἐὰν δὲ εἴσοδου-  
ουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιπύχνιον εὐχαριστίαν.*

**Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.**

*Ὁ προσεὶς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιπύχνιον εὐχαριστίαν χῆμα· Ἐὰν δὲ εἴσοδου-  
ουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιπύχνιον εὐχαριστίαν.*

**Φ**ῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, \* ἀθανάτου Πα-  
τρός, \* οὐρανόθεν, ἀγίου, μάκαρος, \* Ἰησοῦ  
Χριστέ, \* ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, \* ἰ-  
δόντες φῶς ἐσπερινόν, \* ὑμνοῦμεν Πατέρα,  
Υἱόν, \* καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. \* Ἄξιόν σε  
ἐν πᾶσι καιροῖς \* ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,  
\* Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· \* διὸ ὁ κόσμος  
σε δοξάζει.

\*

**Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.**

*Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.*

**Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς 137 (92).**

**Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.** (αβ΄ 1)

*Στίχ. α΄. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (αβ΄ 1)*

*Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σα-  
λευθήσεται. (αβ΄ 1)*

\*

## ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

**Καὶ τὰ ἐφεξῆς ἀναγνώσματα.**

Προφητείας **Ἡσαΐου** τὸ Ἀνάγνωσμα. (μγ΄ 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ

παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σφύζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας **Σολομώντος** τὸ Ἀνάγνωσμα. (γ΄ 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄνηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξάν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀληθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας **Σολομώντος** τὸ Ἀνάγνωσμα. (ε΄ 15-23, στ΄ 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπειας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παρὰφρονας· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπισκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

**ΑΙ ΔΕΗΣΕΙΣ - Εἴτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον, Κύριε» Τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.**

Ὁ διάκονος ἐξελθὼν καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγει τὴν ἐκτενὴ δέησιν, τοῦ χοροῦ ἐπιλέγοντος ἐν ἐκάστη δέησει τὸ Κύριε, ἐλέησον τρίς, ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ ἅπαξ. Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον τρίς, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Ὁ α΄ χορὸς: Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ α΄ χορὸς: Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ α΄ χορὸς: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (Δεινός).

Ὁ α΄ χορὸς: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Διακόνων καὶ Μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ α΄ χορὸς: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου.

Ὁ α΄ χορὸς: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου (ἢ τῆς ἱερᾶς Μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ὁ α΄ χορὸς: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ α΄ χορὸς: Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)

Ὁ α΄ Ἱερέας λέγει τὴν: **ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΚΤΕΝΟΥΣ ΙΚΕΣΙΑΣ**

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενὴ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

«Ἐκφώνως»·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόστοργος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ β΄ χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἁναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσασμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος,**

σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

**ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ**

Εἴτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἐξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Ὁ διάκονος: Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Ὁ χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος: Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν: Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς: Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς: Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς: Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς: Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς: Παράσχου, Κύριε.

Ὁ διάκονος: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, (Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς: Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόστοργος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνην πᾶσι.

Ὁ χορὸς: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Ὁ χορὸς: Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοῦς, καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιθε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλοστόργῳ κριτῇ οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ἐκκλιναν κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν ἀγένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παρουσίαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντός ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

«Ἐκφώνως»· τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

## Η ΛΙΤΗ

### Εἰς τὴν Λιτὴν.

Ψάλλομεν τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς·  
εἶτα τὰ παρόντα ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων Πάντων. Ἦχος α΄.

Πίστεως συμφωνία, τὴν κοσμικὴν πανήγυριν, τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων, Πατριαρχῶν τὸ τίμιον, τῶν Προφητῶν τὸν σύλλογον, Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα, Μαρτύρων τὸ ἄθροισμα, Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, πάντων τῶν Ἁγίων τὴν μνήμην, πνευματικῶς ἐορτάσωμεν· πρεσβεύουσι γὰρ ἀπαύστως, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τῶν Ἁγίων πάντων τὴν πανένδοξον μνήμην, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ψόδαῖς πνευματικαῖς εὐφημίσωμεν· τὸν Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, Ἀποστόλους, Προφήτας, καὶ Μάρτυρας, Ἱεράρχας, Διδασκάλους τε καὶ Ὁσίους, Ἀσκητὰς καὶ Δικαίους, καὶ τῶν ἁγίων Γυναικῶν τὸ φιλόθεον σύστημα, σεβασμίως μακαρίζοντες, συμφώνως ἐκβοήσωμεν· Ὑπεράγαθε Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, παράσχου εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σου, νίκας κατ' ἐχθρῶν τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες, πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε, πλουτοποιὰ ἡμῖν χαρίσματα κομίζουσα· διὸ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ καθαρῶ συνειδῶτι, ἀναβοήσωμεν λέγοντες· Χαίrete Προφητῶν ὁ σύλλογος, οἱ τὴν ἔλευσιν Χριστοῦ τῷ κόσμῳ κηρύξαντες, καὶ τὰ πόρρω ἐγγὺς προβλέποντες. Χαίrete Ἀποστόλων ὁ χορός, οἱ τῶν ἐθνῶν σασηνευταί, καὶ ἄλιεῖς τῶν ἀνθρώπων. Χαίrete Μαρτύρων ὁ δῆμος, οἱ ἐκ περάτων γῆς συναθροισθέντες εἰς μίαν πίστιν, καὶ ὑπὲρ ταύτης βασάνων αἰκισμοὺς ὑπομείναντες, καὶ τελειῶς τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον εἰληφότες. Χαίrete Πατέρων ὁ μελισσών, οἱ τὰ ἑαυτῶν σώματα τῇ ἀσκήσει κατατήξαντες· καὶ νεκρώσαντες τὰ πάθη τῆς σαρκός, τὸν νοῦν θεῖῳ ἔρωτι ἐπεπρώσατε, εἰς οὐρανοὺς ἀνέπητε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις εὐφραίνόμενοι, ἀπολαύετε τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν. Ἄλλ' ὃ Προφῆται, Ἀπόστολοι, καὶ Μάρτυρες σὺν Ἀσκηταῖς, τὸν ὑμᾶς στεφανώσαντα, ἐκτενῶς δυσωπεῖτε, τοῦ λυτρωθῆναι ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τοὺς ἐν πίστει, καὶ πόθῳ τελούντας, τὴν ἀεισεβαστον μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τῇ νῦν πανηγύρει, συνδράμωμεν οἱ πιστοί· προτίθεται γὰρ ἡμῖν πνευματικὴ τράπεζα, καὶ κρατὴρ μυστικός, ἐξ ἡδέων ἐδεσμάτων εὐφροσύνης πλήρης, αἱ τῶν Μαρτύρων ἀρεταί· οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς, τῶν τοῦ σώματος ἄκρων, ἑτεροπόνους αἰκισμοὺς, τῷ Θεῷ προσήνεγκαν, θυσίαν λογικὴν, πᾶσαν ἀκμὴν ἡλικίας, οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, ἕτεροι δὲ χειρῶν διαιρέσεις, καὶ πάσης ἀρμονίας ἅμα, πάντες οἱ Ἅγιοι τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων κοινωνοὶ γεγόνασιν. Ἄλλ' ὃ στεφάνους αὐτοῖς ἀμοιβὰς βασάνων δεδωκώς, Κύριε, κατ' ἴχνος τούτων πολιτεύεσθαι ἀξίωσον ἡμᾶς, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

(Θεοτοκίον Λιτῆς, Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου)

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε· δι' ἧς ὁ λυτρωτὴς μου, Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων, οὓς ἐπλασε κατ' εἰκόνα ἰδίαν, χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

\*

ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ·

**ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ** Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.  
Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. δ΄.

\*

Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ, Ἰησοῦ, ὁ καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ· ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος· πρὸς τοὺς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· πρὸς τοὺς πεσόντας, ἢ πάντων ἀνάστασις. Ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

*Στίχ.* Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψαλμ. 46' 1).

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε· τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς, ἐν Ἄδου κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύλευσε· τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ ἄγιον σῶμα, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Στίχ.* Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψαλμ. 46' 1)

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἄδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

*Στίχ.* Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψαλμ. 46' 5).

Ἦ Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀκατάληπτε, ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ Σταυροῦ παθὼν, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας· ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συνανέστησας τὸν Ἀδάμ, χειρὶ παντοδυνάμῳ. Δόξα τῇ σῇ τριήμερῳ ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

## Δόξα. Ἦχος πλ. β´.

Δεῦτε πιστοί, σήμερον χορείαν ἐπικροτήσαντες, εὐσεβῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τῶν Ἁγίων πάντων τὴν ἔνδοξον, καὶ σεβάσιμον μνήμην, ἐνδόξως τιμήσωμεν, λέγοντες· Χαίρετε, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ Ἱεράρχαι. Χαίρετε, Ὅσιων ὁ δῆμος, καὶ τῶν Δικαίων. Χαίρετε, τιμίων Γυναικῶν ὁ χορός· καὶ Χριστὸν ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύσατε, νίκας τῷ βασιλεῖ κατὰ βαρβάρων δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.**

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρῶην κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε. Διὸ σοι πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

\*

### ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ-ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ-ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

*Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β´ 29-32)*

\*

*Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.*

**Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.**

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. **(τρίς)**

*Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.*

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

**Κύριε, ἐλέησον (τρίς).**

*Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.*

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ**

εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

*Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

**Ὁ χορός· Ἀμήν.**

\*

**Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. δ´.**

**Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφήν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθέρωσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.**

**Τῶν Δώδεκα. Ἦχος γ´.**

**Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.**

**Δόξα. Τῶν Ἁγίων Πάντων. Ἦχος δ´.**

**Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστὲ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.**

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.**

**Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεός, ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

\*

### Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

*Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἄρτοκλασία·*

**Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

**Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.**

**Ὁ ἱερεύς εὐλογῶν τὸν λαόν·**

*Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θεῖα χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

**Ὁ χορός· Ἀμήν.**

**Ὁ προεστῶς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·**

**Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.**

**Ὁ χορός· Ἀμήν.**

*Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν δὲν προηγήθῃ ἄρτοκλασία*

**ὁ διάκονος λέγει· Σοφία.**



**Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.**

**Ὁ ἱερεύς·** Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**Ὁ χορὸς· Ἀμήν.**

**Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·**

**Σ**τερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

*Ἀκολουθῶς εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·*

**Εἶτα ὁ ἱερεύς·** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

**Ὁ ἀναγνώστης·**

**Τ**ὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

**Ὁ ἱερεύς·** Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

**Ὁ ἀναγνώστης·**

**Δ**όξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ'**. Πάτερ Ἄγιε Εὐλόγησον.

*Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·*

**Ὁ** ὃ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

*Καὶ ὁ ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, κατακλείει διὰ τοῦ·*

**Δ**ι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.**

\*

\*

Μέλλον ο ιερέυς τήν θείαν επιτελείν Μυσταγορίαν, όφείλει προηγουμένως μὲν κατηλλάγμενος εἶναι μετὰ πάντων καὶ μὴ ἔχειν τι κατά τινας· καὶ καρδίαν δὲ, ὁση δύναμις, ἀπὸ πονηρῶν τηρήσαι λογισμῶν, ἐγκρατευσθεῖσαι τε μικρὸν ἀπ' ἐσπέρας καὶ ἐρηγορηκῶς διάγειν μέχρι τοῦ τῆς Ἱερουργίας καιροῦ. Τοῦ δὲ καιροῦ ἐπιστάτης ὁ ἱερέυς καὶ ὁ διάκονος ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ποιήσαντες μετάνοιαν πρὸ τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου, ἔρχονται ἔμπροσθεν τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ προσκυνοῦσι τρεῖς λέγοντες ἕκαστος καθ' ἑαυτὸν:

\*

### Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ «Ο ΚΑΙΡΟΣ»

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.

**Εἶτα λέγει ὁ διάκονος:** Εὐλόγησον Δέσποτα.

**Ὁ ἱερέυς:** Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

**Ὁ διάκονος:** Ἀμήν.

**Ὁ ἱερέυς:** Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σώσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**Ὁ διάκονος:** Ἀμήν.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.**

**(τρῖς)**

*Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.*

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

**Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).**

*Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.*

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγαπήθητο τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλόμενα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφιέμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὁ ἱερέυς:** Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία...

**Ὁ διάκονος:** Ἀμήν.

**Εἶτα λέγουσι τὰ τροπάρια ταῦτα μετὰ κατανύξεως.**

**Ὁ ἱερέυς:** Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ὁ διάκονος:** Δόξα Πατρὶ...

**Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπιβλέψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.**

**Ὁ ἱερέυς:** Καὶ νῦν...

**Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην, ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχῆσωμεν· ρυσθῆίμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.**

**(Τοῦτου δὲ λεγομένου ἀνοίγεται ἡ Ὁραία Πύλη)**

**Ὁ διάκονος:** Κύριε ἐλέησον. (ιβ') Δόξα, Καὶ νῦν.

*Καὶ ποιοῦσι σταυροὺς καὶ μετανοίας τρεῖς. Εὐθὺς δὲ ἀσπαζόμενοι τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λέγουσι:*

**Τὴν ἄκρατον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελεθῆν ἐν τῷ σταυρῷ ἵνα ρύσῃ οὖς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.**

*Καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου λέγοντες:*

**Εὐσπλαχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτε ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.**

*Τὴν δὲ τοῦ Προδρόμου εἰκόνα λέγοντες:*

**Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδι, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶνοντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.**

*Εἶτα ἀσπαζόμενοι τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ λέγουσι τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ἔρχονται ἔμπροσθεν τῆς Ὁραίας Πύλης. Καὶ λέγει ὁ διάκονος:*

**Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, Κύριε ἐλέησον.**

*Καὶ ὁ ἱερέυς ὑποκλινόμενος ἀσκεπῆς λέγει τὴν εὐχὴν:*

**Κύριε, ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου καὶ ἐνίσχυσόν με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν σου· ἵνα ἀκατακρίτως παραστάς τῷ φοβερῷ σου βήματι, τὴν ἀνάιμακτον ἱερουργίαν ἐπιτελέσω. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.**

**Ὁ διάκονος:** Ἀμήν.

*Καὶ ὁ ἱερέυς ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν.*

**Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.**

**Ὁ διάκονος:** Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον (γ'),

Δέσποτα, ἅγιε, εὐλόγησον.

**Ὁ ἱερέυς:** Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου, οὗ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐπιτελέσομεν, τοῦ ἁγίου... (τοῦ Ναοῦ), τοῦ ἁγίου... (τῆς ἡμέρας), οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

**Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

**Ὁ διάκονος:** Ἀμήν.

\*\*\*\*\*

### Η ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

*Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, στραφέντες πρὸς δυσμᾶς καὶ ὑποκλίναντες ἀμφοτέροι τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν λαόν, εἰσέρχονται εἰς τὸ θυσιαστήριον λέγοντες ἕκαστος:*

**Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίων σου ἐν φόβῳ σου.**

*Καὶ προσκυνήσαντες τρεῖς πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, ἀσπάζονται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Εἶτα λαμβάνει ἕκαστος τὰ ἱερὰ αὐτοῦ ἄμφια καὶ προσκυνεῖ τρεῖς κατὰ ἀνατολὰς λέγων τὸ*

**Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῷ.**

*Εἶτα ὁ διάκονος προσέρχεται τῷ ἱερεὶ κρατῶν τὸ στιχάριον, τὸ ὀράριον καὶ τὰ ἐπιμανίκια καὶ λέγει:*

**Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ στιχάριον σὺν τῷ ὀραρίῳ.**

*Ὁ δὲ ἱερέυς σφραγίζων αὐτὰ λέγει:*

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.**

*Καὶ ἀσπαζόμενος ὁ διάκονος τὴν δεξιὰν τοῦ ἱερέως, ὑποχωρεῖ εἰς τὸ διακονικὸν καὶ ἐνδύεται.*

*Ὁ δὲ ἱερέυς λαβὼν τὸ στιχάριον, προσκυνήσας τρεῖς κατὰ ἀνατολὰς, εὐλογῶν αὐτὸ σταυροειδῶς, λέγει:*

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.**

*Καὶ ἐνδύεται αὐτὸ λέγων:*

**Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.**

**Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιεβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ, πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.**

*Εἶτα σφραγίσας περιτίθεται τὰ ἐπιμανίκια. Καὶ εἰς μὲν τὸ δεξιὸν λέγει:*

**Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου χεῖρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.**

*Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ λέγει:*

**Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου· πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.**

*Εἶτα σφραγίσας καὶ περιτιθέμενος τὸ ἐπιτραχήλιον λέγει:*

**Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐκχέων τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ· ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρῶν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ῥιν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ· πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.**

*Εἶτα λαβὼν τὴν ζώνην καὶ εὐλόγησας αὐτὴν λέγει περιζώννυμενος:*

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδὸν μου· πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.**

*Εἶτα λαβὼν τὸ φελόνιον καὶ εὐλόγησας αὐτὸ ἐνδύεται λέγων·*

**Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται· πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.**

*Ὁμοίως ἐνδύεται καὶ ὁ Διάκονος, ἐν μὲν τῷ στιχαρίῳ λέγων·*

**Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου...**

*Ἐν δὲ τοῖς ἐπιμανικίσις·*

**Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε...**

**Αἱ χεῖρές σου...**

*Ἐν δὲ τῷ Ὁραρίῳ·*

**Ὅς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ἡμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος.**

*Εἶτα ἀπελθόντες εἰς τὸ χωνευτήριον νίπτουσι τὰς χεῖρας λέγοντες ἕκαστος κατ' ἰδίαν τὸν ἐξῆς ψαλμόν·*

**Νίψομαι ἐν ἄθροίς τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου, ὧν ἐν χερσίν αἰ ἀνομία· ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δόρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησον με. Ὁ ποὺς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλόγησά σε, Κύριε.**

\*\*\*\*\*

## **Η ΠΡΟΣΚΟΜΙΑ (Προσκομιδὴ ἢ Πρόθεση)**

*Ἀκολουθία τῆς Προσκομιδῆς*

*Νοηρὶς το προί, πριν αρχίσει ο ὄρθρος, ο Ιερέας τελει την ακολουθία της Προσκομιδῆς κατά την οποία «προσκομιζονται» (ετοιμάζονται) τα τιμα δώρα, που πρόσφεραν οι πιστοί. Τα τιμα δώρα θα καθοριστούν αργότερα στη Θεία Λειτουργία για να γίνουν σόμα και αίμα Χριστού. Η ακολουθία τελείται στην αγία Πρόθεση ή Προσκομιδή, που είναι στην ουσία μια κόγχη, στα αριστερά του Ιερού Βήματος και μοιάζει με το σπῆλαιο της γεννήσεως του Χριστού, όπου με την άκρα συγκατάβαση και ταπεινότητά του επιτελείται η σωτηρία των ανθρώπων. Γι' αυτό και η εικόνα η τοιοχηγραφία της αγίας Πρόθεσης, φέρει τη μορφή του Ιησού στην άκρα ταπεινότητα του θείου Πάθους.*

*Ο Ιερέας χρησιμοποιώντας τη λόγχη, αφαιρεί από το πρόσφορο, που συμβολίζει την Παναγία, τον Ἀμνὸν, την κεντρική μερίδα, και την τοποθετεί στο κέντρο του αγίου Διακάρου. Αυτή η πράξη, γίνεται σε ανάμνηση του λογιζομένου της πλευράς του Χριστού όταν ήταν πάνω στο Σταυρό. Όπως εκείνη τη στιγμή έτρεξε αίμα και νερό, έτσι και τώρα ο Ιερέας τοποθετεί το κρασί με λίγο νερό στο ἅγιο Ποτήριον. Έπειτα βγάζει τις μερίδες της Κυρίας Θεοτόκου, των Ἀγγέλων, των Ἁγίων και των Χριστιανῶν, «ζώντων και τεθνεώτων», τις οποίες τοποθετεί μέσα στο ιερό Διακάριο. Στο τέλος ο Ιερέας μνημονεύει από τα «διπτάχα» τους ζώντες και τεθνεώτες τριβήσας ταυτόχρονα μια μερίδα από το πρόσφορο. Τα ψήκοντα που πέφτουν στο ἅγιο Διακάριο από το πρόσφορο είναι οι ψυχές των μνημονευομένων.*

*Εἶτα ὁ διάκονος ἀπελθὼν ἐν τῇ ἱερᾷ Πρόθεσει εὐτρεπίζει τὰ ἱερὰ σκεύη. Καὶ θέτει τὸν μὲν ἅγιον Δίσκον ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει, τὸ δὲ ἅγιον Ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ. Καὶ τὰ ἄλλα σὺν αὐτοῖς. Εἶτα ποιοῦσιν ἀμφοτέροι προσκυνήματα τρία ἐμπροσθεν τῆς αγίας Πρόθεσεως λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς·*

**Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με (ἐκ τρίτου).**

*Ὁ ἱερέας· Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ· ἡνοικτα πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθὰ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπῆλαιῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γὰρ ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.*

*Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὴν προσφορὰν καὶ τὴν ἁγίαν λόγχην ὑψώνει αὐτὴν μέχρι τοῦ μετώπου του. Μετὰ πολλοῦ δὲ φόβου καὶ κατανύξεως ἄρας τὸ ὄμμα εἰς τὸν οὐρανὸν λέγει·*

**Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανάσιαν ἐπήγασας ἀνθρώποις· Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.**

*Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.*

*Ὁ ἱερέας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.*

*Εἶτα ὁ ἱερεὺς λαβὼν τὴν προσφορὰν καὶ σφραγίζων μετὰ τῆς αγίας λόγχης τρίς, λέγει·*

**Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·**

*καὶ ὁ διάκονος συμπληρώνει·*

**Πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

*Καὶ τοῦτο εἰπὼν πῆνυσι τὴν ἁγίαν λόγχην ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς σφραγίδος καὶ ἀνατέμνων λέγει·*

**Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν ἦχθη.**

*Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ·*

**Καὶ ὡς ἄμνος ἄμωμος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.**

*Ἐν δὲ τῷ ἄνω μέρει τῆς σφραγίδος λέγει·*

**Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη.**

*Ἐν δὲ τῷ κάτω μέρει·*

**Τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται;**

*Ὁ δὲ διάκονος ἐν ἐκάστη ἀνατομῇ λέγει·*

**Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον.**

*Μετὰ ταῦτα ὁ διάκονος·*

**Ἐπαρον δέσποτα.**

*Καὶ ὁ ἱερεὺς αἶρει τὸν Ἀμνὸν λέγων.*

**Ὅτι αἶρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.**

*Καὶ τίθησιν ὁ ἱερεὺς τὸν Ἀμνὸν ὑπτιον ἐν τῷ ἁγίῳ δίσκῳ. Καὶ τοῦ διακόνου εἰπόντος·*

**Ὁῦσον δέσποτα**

*θύει, ἦτοι κόπτει αὐτὸν καθέτως, λέγων·*

**Θύεται ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.**

*Πάλιν ὁ διάκονος·*

**Σταύρωσον δέσποτα.**

*Καὶ ὁ ἱερεὺς θύει πάλιν τὸν Ἀμνὸν ὀριζοντίως, ὥστε ἡ τομὴ νὰ σχηματίζει σταυρόν, λέγων·*

**Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.**

*Καὶ τοῦ διακόνου εἰπόντος·*

**Νῦξον Δέσποτα**

*νύττει ὁ ἱερεὺς τὸν Ἀμνὸν διὰ τῆς λόγχης ἐν τῷ δεξιῷ μέρει, ἐπιλέγων·*

**Εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐνυξέ· καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε καὶ ἀληθινῆ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.**

*Ὁ δὲ διάκονος ἐγχεὼν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ ἐκ τοῦ νάματος ὁμοῦ καὶ τοῦ ὕδατος τὸ ἄρκοῦν, λέγει·*

**Εὐλόγησον δέσποτα τὴν ἁγίαν ἔνωσιν.**

*Καὶ ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν λέγει·*

**Εὐλογημένη ἡ ἔνωσις τῶν ἁγίων σου, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

*Ὁ ἱερεὺς λαβὼν ἐν ταῖς χερσὶ τὴν αὐτὴν ἢ δευτέραν προσφορὰν χαράττει ἐν αὐτῇ μικρὰν τρίγωνον σφραγίδα, διὰ τῆς λόγχης, εἰς τιμὴν τῆς Θεοτόκου, λέγων·*

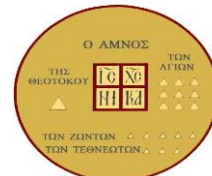
**Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἧς ταῖς πρεσβείαις πρόσδεξαι Κύριε τὴν θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον.**

*Αἶρων δὲ τὴν μερίδα ταύτην διὰ τῆς λόγχης τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τοῦ Ἀμνοῦ, λέγων·*

**Παρέστη ἡ Βασιλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.**

*Εἶτα λαβὼν ἐκ τῆς ἰδίας ἢ τρίτης προσφορᾶς σφραγίδα καὶ αἶρων ἐξ αὐτῆς μερίδα, τίθησιν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ Ἀμνοῦ, λέγων·*

**Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων.**



*Εἶτα αἶρων τὰς ἀναλόγους μερίδας λέγει·*

**Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων προφητῶν Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν, Ἡλιοῦ, Ἐλισσαίου, Δαβὶδ καὶ Ἰεσσαί· τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων, Δανιὴλ τοῦ Προφήτου καὶ πάντων τῶν ἁγίων Προφητῶν.**

**Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τῶν Δώδεκα καὶ τῶν Ἑβδομήκοντα καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.**

**Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος, Νεκταρίου Πενταπόλεως καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν.**

**Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου Στεφάνου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου Τήρωνος καὶ Θεοδώρου τοῦ**

Στρατηλάτου· τῶν ἁγίων ιερομαρτύρων Πολυκάρπου, Χαραλάμπου καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων μαρτύρων γυναικῶν Θεέκλης, Βαρβάρας, Αἰκατερίνης, τῆς πανευφήμου Εὐφημίας καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν ἁγίων Μαρτύρων.

**Τῶν** ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, Εὐθυμίου, Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, Ὀνουφρίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄθῳ, τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν Ὁσίων.

**Τῶν** ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀναργύρων.

**Τῶν** ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), τοῦ ἁγίου (τοῦ **Ναοῦ**, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη) καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ὃν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκειαι ἡμᾶς ὁ Θεός.

**Τοῦ** ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

**Εἶτα ἐξάγων μερίδας λέγει:**

**Μνήσθητι** Δέσποτα φιλόνητο, πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, τῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν ἡμῶν καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, οὓς προσεκαλέσω εἰς τὴν σὴν κοινωνίαν διὰ τῆς σῆς εὐπλαγχνίας Παναγῆς Δέσποτα.

*Καὶ αἶρων μερίδα τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τοῦ ἁγίου Ἄρτου. Καὶ μνημονεῖ τοῦ χειροτονήσαντος αὐτὸν Ἀρχιερέως, εἰ περ ἔστιν ἐν τοῖς ζῶσιν, καὶ ἐτέρων ὧν ἔχει ζῶντων κατ' ὄνομα· καὶ οὕτως αἶρων τίθησι τὰς μερίδας ὑποκάτω. Λαβὼν δὲ ἐτέρων σφραγῖδα λέγει:*

**Ἐπὲρ** μνήμης καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν μακαρίων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας (**ἡ τῆς ἁγίας Μονῆς**) ταύτης.

*Εἶτα μνημονεῖ καὶ ἐτέρων ὧν ἔχει κεκοιμημένων κατ' ὄνομα καὶ τοῦ χειροτονήσαντος αὐτὸν Ἀρχιερέως, εἰ οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ζῶσιν. Τελευταῖον δὲ ἐπιλέγει:*

**Καὶ** πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου τῶν τῆ σῆ κοινωνία κεκοιμημένων ὀρθοδόξων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, φιλόνητο Κύριε.

*Καὶ αἶρων τίθησι τὰς μερίδας τῶν ὧν περ μνημονεῖ. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ διάκονος μνημονεῖ ὧν θέλει ζῶντων καὶ τεθνεώτων τοῦ ἱερέως αἶροντος καὶ ὑπὲρ αὐτῶν μερίδας. Τελευταῖον δὲ λέγει ὁ ἱερέως:*

**Μνήσθητι** Κύριε καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος καὶ συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

*Καὶ λαβὼν τὴν μούσαν συστέλλει τὰς μερίδας τὰς ἐν τῷ ἁγίῳ Δισκαρίῳ, ὥστε εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ μὴ ἐκπεσεῖν τι. Εἶτα ὁ διάκονος λαβὼν τὸ θυμιατήριον λέγει τῷ ἱερεῖ:*

**Εὐλόγησον** δέσποτα τὸ θυμίαμα.

*Καὶ ὁ ἱερέως εὐλογεῖ αὐτὸ λέγων:*

**Θυμίαμά** σοι προσφέρωμεν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ὃ προσδεξάμενος εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος.

**Ὁ διάκονος:** **Τοῦ** Κυρίου δεηθῶμεν. **Στερέωσον**, Δέσποτα.

*Ὁ ἱερέως λαμβάνει τὸν ἀστερίσκον καὶ θέτει αὐτὸν ἐπάνω τοῦ Ἄμυθ λέγων:*

**Ἐλθὼν** ὁ ἀστὴρ ἔστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ παιδίον κείμενον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

**Ὁ διάκονος:** **Τοῦ** Κυρίου δεηθῶμεν. **Εὐπρέπισον**, Δέσποτα.

*Ὁ ἱερέως θυμιῶν τὸ πρῶτον κάλυμμα, καλύπτει δι' αὐτοῦ τὸν Ἄμυθ σὺν τῷ Δισκαρίῳ, λέγων:*

**Ὁ** Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

**Ὁ διάκονος:** **Τοῦ** Κυρίου δεηθῶμεν. **Κάλυπον**, Δέσποτα.

*Καὶ ὁ ἱερέως θυμιῶν τὸ δεύτερον κάλυμμα, καλύπτει δι' αὐτοῦ τὸ ἄγιον Ποτήριον, λέγων:*

**Ἐκάλυψεν** οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου, Χριστέ, καὶ τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ.

**Ὁ διάκονος:** **Τοῦ** Κυρίου δεηθῶμεν. **Σκέπασον**, Δέσποτα.

*Ὁ ἱερέως θυμιῶν τὸ τρίτον κάλυμμα καὶ σκεπάζων δι' αὐτοῦ τὸ τε ἄγιον Δισκάριον καὶ τὸ ἄγιον Ποτήριον, λέγει:*

**Σκέπασον** ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν περυγῶν σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος καὶ ἐλεήμων Θεός.

**Ὁ διάκονος:** **Εὐλόγησον**, Δέσποτα.

*Καὶ ὁ ἱερέως λαβὼν τὸ θυμιατήριον, θυμιᾷ τὴν Πρόθεσιν λέγων ἐκ τρίτου τό:*

**Εὐλογητὸς** ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκῆσας· δόξα σοι.

*Ὁ δὲ διάκονος ἐν ἐκάστη ἐπιλέγει:*

**Πάντοτε**· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*Λαβὼν δὲ ὁ διάκονος τὸ θυμιατήριον λέγει:*

**Ἐπὶ** τῇ ἁγίᾳ καὶ ἱερᾷ Προθέσει τῶν τιμίων Δώρων. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

*Καὶ ὁ ἱερέως λέγει μετὰ συντριβῆς καρδίας τὴν εὐχὴν:*

**Ὁ** Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον, τὴν τροφήν τοῦ παντός κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐξαποστείλας, σωτήρα καὶ λυτρωτὴν καὶ εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς· Αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην καὶ πρόσδεξι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον. Μνημόνευσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος, τῶν προσενηκόντων καὶ δι' οὓς προσήγαγον· καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ ἱεουργίᾳ τῶν θείων σου μυστηρίων. Ὅτι ἡγιασται καὶ δεδωξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*Εἶτα ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν ἐν τῇ Προθέσει καὶ μετ' αὐτὴν θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν, τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, σταυροειδῶς καὶ τὸ Ἱερατεῖον καὶ τὸν λαόν, λέγων καθ' ἑαυτὸν τὰ τροπάρια:*

**Ἐν** τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστῶν καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγητος.

**Δόξα Πατρί...**

**Ὡς** ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστέ, ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

**Καὶ νῦν...**

**Τὸ** τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένου θεῖου σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε, τοῖς κρυναγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

*Καὶ ἀποθέτει τὸ θυμιατόν. Καὶ ὅταν εἶναι καιρὸς γιὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ὁ Ἱερέως· καὶ ὁ Διάκονος ἰστάμενοι πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ λέγει ὁ Ἱερέως:*

**Βασιλεῦ** Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θεσσαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκῆνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Ὁ δὲ ἱερέως προσκυνήσας τρις λέγει ταπεινῆ τῇ φωνῇ:*

**Δόξα** ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (γ').

*Εἶτα:*

**Κύριε** τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (β').  
**Κύριε**, Κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

*Ὁ διάκονος, τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας τῷ ἱερεῖ, λέγει:*

**Ὁ διάκονος:** **Καιρὸς** τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· εὐλόγησον, Δέσποτα ἅγιε.

*Ὁ ἱερέως ἐπιθεῖς τὴν δεξιὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, λέγει:*

**Εὐλογητὸς** ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**Ὁ διάκονος:** **Ἀμήν**. Εὐξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, Δέσποτα ἅγιε.

*Ὁ ἱερέως:* **Κατευθῦναι** Κύριος τὰ διαβήματά σου εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

**Ὁ διάκονος:** **Μνήσθητί** μου, Δέσποτα ἅγιε.

*Ὁ ἱερέως:* **Μνησθεῖ** σου Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**Ὁ διάκονος:** **Ἀμήν**.

**Καὶ οὕτως ἄρχονται τὸ ὄρθρον καὶ τῆς θείας Λειτουργίας.**

\*\*\*

## ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Από Βιβλίο «Αναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 51

\*

ὁ ἱερεὺς, ἴσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης,  
λέγει ἐκφώνως·

\*

Ὁ ἱερεὺς· **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ ἀναγνώστης· **Ἀμήν.**

Ὁ ἱερεὺς· **Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**

**Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ὁ ἀναγνώστης· **Ἀμήν.**

\*

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

\*

Ὁ ἱερεὺς· **Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

\*

Εἰς ἀρχὴν οὐκ ἔστιν ὁ Ὁρθρὸς ὅλες τις μέρες τοῦ ἔτους, ἐκτὸς τῆς Μεγάλῃς Εβδομάδας κατὰ τὴν ὁποία παρεμβάλλεται καὶ ὁλόκληρη ἡ Βασιλικὴ Ακολουθία (Ψαλμοὶ 19, 20).

\*

Ὁ ἀναγνώστης· **Ἀμήν.**

## Καὶ τὰ τροπάρια·

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι**

**Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπὶ νόμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήτητον τρόπαιον.**

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Θεοτοκίον.

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.**

Ὁ ἱερεὺς· **Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.**

Ὁ ἀναγνώστης· **Κύριε, ἐλέησον γ'.**

Ὁ ἱερεὺς· **Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.**

Ὁ ἀναγνώστης· **Κύριε, ἐλέησον γ'.**

Ὁ ἱερεὺς· **Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).**

Ὁ ἀναγνώστης· **Κύριε, ἐλέησον γ'.**

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως· **Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόπλονος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ ἀναγνώστης· **Ἀμήν.**

\*

## Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ὁ ἀναγνώστης· **Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.**

**Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς·**

**Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ ἀναγνώστης· **Ἀμήν.**

**Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὸς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)**

**τὸν Ἐξάψαλμον.**

\*

Εἰς ἀρχὴν οὐκ ἔστιν ὁ ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ. Διαβάζουμε ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατάνυξ με εὐλάβεια καὶ φόβῳ Θεοῦ, γιατί συμβολίζει τὴν ὥρα τῆς Δευτέρας Παρουσίας καὶ τῆς κρίσεως τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι συγχρόνως ὕμνος, δέηση, προφητεία. Ὁ ἐξάψαλμος συμβολίζει, ἀναφέρεται καὶ παραπέμπει στὴν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου.... Ὁ χρόνος, ὁ ὁποῖος μεσολαβεῖ με τὴν ἀνάγνωση τῶν ἑξὶ (6) ψαλμῶν, συμβολίζει τὸ χρόνο τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου, ὅπου θα ἔρθει ὡς Κριτὴς καὶ μόνος καὶ εμεῖς, με δέος καὶ τρόμο, θα ἀναμένουμε – ὁ καθένας ἀτομικὰ – τὴν τελικὴ τῶν κρίσεων. Εἶναι ἡ πορεία τῶν πιστῶν ἀπὸ τὸ ἀπόλυτο πνευματικὸ σκοτάδι πρὸς τὴν μοναδικὴ σωτηρία, πρὸς τὸ Θεῖο φῶς τῆς Ἀλήθειας. Ἡ συγκεκριμένη πορεία ἀποπνέει μὴ χαρούμενη λυτρωτικὴ ἀτμόσφαιρα. Αὐτὸ, ἄλλωστε, γινόταν ἄμεσα ἀντιληπτό τὴν ἐποχὴ ὅπου ψαλλόνταν καὶ δὲν ἀπαγγελλόταν ὁ ἐξάψαλμος, ὅπως, ἀντίθετα, γίνεται σήμερον, ὅπου τὸ τέλος τῆς ψαλμοδίας τοῦ συνέπιπτε με τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, με τὸ ξημέρωμα μίας νέας ἡμέρας!!!

Οι πιστοί στην ομορφιά της ανατολής αντικρίζουν το σωτήριο φως μετά την πορεία μέσα στο σκοτάδι και οι ψυχές τους ευφραίνονται στην ένδοξη άφιξη του Κυρίου... Το περιεχόμενο του εξάγαλμου, συνθέτουν οι ψαλμοί 3ος, 37ος, 62ος, 87ος, 102ος και 142ος.

3ος: Εικονίζει την σταθερή έλπίδα της ψυχής στο Θεό.

37ος: Θρήνος της ψυχής για τὸ βάρος τῶν ἁμαρτιῶν.

62ος: Απαλή παρηγορητική πρωινή προσευχή.

87ος: Δέηση ψυχής τσακισμένης ἀπὸ τίς συμφορές.

102ος: Προσευχή εὐγνωμοσύνης γιὰ τίς εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ.

142ος: Θερμή παράκληση βοήθειας.

Μετά την ανάγνωση των τριῶν (3) πρώτων ψαλμῶν, παρόλο που ἀκούγεται τὸ «Δόξα Πατρί και Υἱὸ και Ἁγίῳ Πνεύματι», τὸ «νυν και αἰί και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων» και τρεῖς φορές τὸ «Ἀλληλοῦϊα», τὸ ἐκκλησιαστικὸ τυπικὸ εἶναι ἀσπληρὸ, και οἱ πιστοὶ δὲν πρέπει να κάνουν τὸ σταυρὸ τους...

Ἡ Συντέλεια τοῦ κόσμου θα διαρκέσει ὅσο κρατᾶει ὁ Εξάγαλμος, λίγα λεπτά. Τὴν ὥρα που θα κρινόμαστε, στον Οὐρανὸ θα ψέλνουν τὸν Εξάγαλμο, οἱ Ἄγγελοι... Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, που θα ζουν ἐκεῖνη τὴ στιγμή, θα βιώσουν τὸν θάνατο ἀκαριαία και ἀμέσως μετά θα ἀναστηθοῦν.

Ὁ Κύριος θα κρατᾶ τὸ Βιβλίον τῆς Ζωῆς, τὸ Εὐαγγέλιον, και αὐτομάτως θα πηγαίνουμε δεξιά ἢ ἀριστερά ἀπὸ μόνου μας, γιατί θα ζέρομε ἀν εἴμαστε γιὰ τὸν Παράδεισο ἢ ὄχι. Γι' αὐτὸ και στο Δεσποτικὸ, που κάθεται ὁ Δεσπότης, στήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀνοιχτὸ τὸ βιβλίον και δὲν ὑπάρχει καντήλι ἐπάνω - δηλώνει ὅτι δὲν ὑπάρχει Ἐλεος, στή Δευτέρα Παρουσία. Ἐνὸς στο Τέμπλο, εἶναι κλειστὸ τὸ βιβλίον, που κρατᾶει ὁ Χριστὸς και ὑπάρχει καντήλι, διότι ἀκόμη ἔχομε Ἐλεος.

\*

#### Ἀπὸ Βιβλίον «Ἀναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 53 – 62

\*

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθροῦ ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπεζῆς· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξεληθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνας τοῦ Κυρίου.

\*

#### Ὁ ἀναγνώστης·

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ και ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρῖς)**

**Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, και τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δίς)**

Ψαλμὸς γ' (3). 6<sup>ος</sup>

**Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.**

**Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.**

**Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου και ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.**

**Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, και ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρου ἀγίου αὐτοῦ.**

**Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην και ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.**

**Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.**

**Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.**

**Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαιῶς, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.**

**Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, και ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.**

Και πάλιν.

**Ἐγὼ ἐκοιμήθην και ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.**

Ψαλμὸς λζ' (37). 5<sup>ος</sup>

**Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.**

**Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, και ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.**

**Οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.**

**Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.**

**Προσώξεσαν και ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.**

**Ἐταλαιπώρησα και κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.**

**Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων και οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου.**

**Ἐκακώθην και ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.**

**Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, και ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.**

**Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, και τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, και αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.**

**Οἱ φίλοι μου και οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν και ἔστησαν, και οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.**

**Και ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, και οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, και δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.**

**Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, και ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.**

**Και ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, και οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.**

**Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούση, Κύριε, ὁ Θεός μου.**

**Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, και ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορῶρήμονησαν.**

**Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, και ἡ ἀληθῶν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.**

**Ὅ**τι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγεῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

**Οἱ** δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

**Οἱ** ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

**Μὴ** ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

**Π**ρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

*Καὶ πάλιν.*

**Μὴ** ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

**Π**ρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62. **4<sup>ος</sup>**

**Ὁ** Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

**Ἐ**δίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

**Οὔ**τως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δυνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

**Ὅ**τι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

**Οὔ**τως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

**Ὡ**ς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

**Εἰ** ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροισ ἐμελέτων εἰς σέ.

**Ὅ**τι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

**Ἐ**κολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

**Αὐ**τοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

**Ὁ** δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

*Καὶ πάλιν.*

**Ἐ**ν τοῖς ὄρθροισ ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

**Ἐ**κολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

*Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·*

**Δ**όξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**Ἀ**λληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

**Κ**ύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

**Δ**όξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθροῦ ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξελθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνας τοῦ Κυρίου. Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.*

Ψαλμὸς 87. **3<sup>ος</sup>**

**Κ**ύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

**Εἰ**σελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

**Ὅ**τι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδι ἤγγισε.

**Π**ροσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

**Ὡ**σεὶ τραυματῆαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπόσθησαν.

**Ἔ**θεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

**Ἐ**π' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

**Ἐ**μάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

**Π**αρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

**Ἐ**κέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

**Μ**ὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

**Μ**ὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

**Μ**ὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

**Κ**ἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ ἢ προσευχὴ μου προφθάσει σε.

**Ἦ**να τί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

**Π**τωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

**Ἐ**π' ἐμὲ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

**Ἐ**κύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

**Ἐ**μάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

*Καὶ πάλιν.*

**Κ**ύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

**Εἰ**σελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102). **2<sup>ο</sup>**

**Ε**ὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

**Ε**ὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

**Τ**ὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

**Τ**ὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

**Τ**ὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

**Π**οιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

**Ἐ**γνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

**Οἰ**κτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

**Ο**ὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

**Ἦ**τι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

**Κ**αθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

**Κ**αθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμην.

**Ἀ**νθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

**Ἦ**τι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

**Τ**ὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

**Κ**αὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

**Κ**ύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

**Ε**ὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

**Ε**ὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

**Ε**ὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

*Καὶ πάλιν.*

**Ἦ**ν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142). **1<sup>ο</sup>**

**Κ**ύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

**Κ**αὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

**Ἦ**τι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

**Ἐ**κάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

**Ἐ**μνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

**Δ**ιεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

**Τ**αχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

**Μ**ὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.



**Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.**

**Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.**

**Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαζόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.**

**Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.**

**Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.**

**Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.**

*Καὶ πάλιν.*

**Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)**

*Εἶτα·*

**Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.**

**Δόξα. Καὶ νῦν.**

**Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρίς) *Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε Δόξα Σοι***

\*

## ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

*Πληρωθέντος τοῦ ἐξαγάμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέξιν τὸ* **Κύριε, ἐλέησον.**

*Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τοῦ πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἄερα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τῆς ἐνορίας καὶ πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πιστεῖ οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.*

*Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.*

**Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.**

*Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·*

*Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκῆνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

**Ὁ χορὸς· Ἀμήν.**

\*

**ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ» ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ (ὡπως στον Εσπερινόν)**  
**Ἦχος πλ. δ'.** Από Βιβλίο «Αναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 63

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.**

*Στίχ. α'.* Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...**

*Στίχ. β'.* Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμννάμην αὐτοῦς.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...**

*Στίχ. γ'.* Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...**

## ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

**Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. δ'.**

**Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.**

**Τῶν Δώδεκα. Ἦχος γ'.**

**Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.**

**Δόξα. Τῶν Ἁγίων Πάντων. Ἦχος δ'.**

**Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστὲ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτεία σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.**

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.**

**Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεός, ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

\*

**Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλον-  
τος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.****

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ  
χάριτι.**

**Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης  
ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (**ὑπεραγία  
Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύ-  
σαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ  
τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**

**Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.**

**Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·**

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ  
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ  
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.**

**Ὁ χορός· Ἀμήν.**

\*

## **ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]**

\*

*Εἰδικὰ στον Ὄρθρο της Κυριακῆς, τὰ ἀναστάσιμα προσόμοια Καθίσματα του  
Εβδομαδιαίου Λειτουργικοῦ Κύκλου (Παρακλητικῆ) προηγούνται των  
ἀντίστοιχων προσόμοιων Καθισμάτων του Ἐτήσιου Λειτουργικοῦ Κύκλου  
(Μηνιαία). Ἔτσι, ἡ ἡμέρα της Κυριακῆς παίρνει πάντα τὰ προσόμοια Καθίσματά  
της ἀπὸ τον Εβδομαδιαίου Λειτουργικοῦ Κύκλου (Παρακλητικῆ), ὄχι μόνο ὅταν  
συμπίπτει με εορτές, που ἔχουν Ἀκολουθίες εἰς δ', ἢ εἰς στ', ἀλλὰ, ἀκόμη, καὶ  
ὅταν συμπίπτει με εορτές, που ἔχουν Ἀκολουθία εἰς η', ἢ Ἀγρυπνία. Τα  
ἀναστάσιμα προσόμοια Καθίσματα του Ὄρθρου της Κυριακῆς καταλιμπάνονται  
μόνο ὅταν ἡ ἡμέρα της Κυριακῆς συμπίπτει με Ἀγρυπνία Δεσποτικῆς Εορτῆς  
(δηλαδή, με ἀκολουθία, που καταργεῖ τελείως τον Εβδομαδιαίου Λειτουργικό  
Κύκλο, ὅπως π.χ. τὰ Χριστουγέννα, τὰ Θεοφάνεια, καὶ ἡ Μεταμόρφωση του  
Σωτήρος).*

\*

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.**

**Καθίσματα Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος πλ. δ'.**  
**Ἄνεστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ**  
**Ἄγγελος φωτός, ταῖς γυναιξὶν ἐβόα· Παύσα-**  
**σθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγε-**  
**λίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι· Ὅτι ἀνέστη**  
**Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς**  
**Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.**

**Δόξα.**

**Ἄνθρωποι τὸ μνημά σου, Σωτὴρ ἐσφραγί-**  
**σαντο, Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας ἀπε-**  
**κύλισε. Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγεργμένον ἐκ**  
**νεκρῶν, καὶ αὐταὶ εὐηγγελίσαντο, τοῖς Μα-**  
**θηταῖς σου ἐν Σιών· Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν**  
**ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου.**  
**Κύριε δόξα σοι.**

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρω-**  
**σιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον**  
**σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δεῖξας ὡς Θεός, μὴ πα-**  
**ρίδης οὐδ' ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φι-**  
**λανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν**  
**σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ**  
**σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.**

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.**

**Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.**

**Λευχειμονῶν ὁ Γαβριὴλ φαιδρὸς ἐπέστη, ὡς**  
**περ ἐν εἶδει ἀστραπῆς, Χριστοῦ τῷ τάφῳ,**  
**καὶ τὸν λίθον ἐκύλισεν ἀπὸ τοῦ μνημείου·**  
**καὶ φόβος μέγας συνέσχε σοῦ τοὺς φρου-**  
**ρούς, καὶ ἄφνω ἔμειναν πάντες ὡσεὶ νεκροί,**  
**ἀπὸ τοῦ τάφου οἱ φύλακες, καὶ τοῦ λίθου ἡ**  
**σφραγίς· Αἰσχύνθητε παράνομοι· γνῶτε, ὅτι**  
**ἀνέστη Χριστός.**

**Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.**

**Ἄναστας ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὀσί-**  
**αις προσέταξας γυναιξί, κηρῦξαι τὴν ἔγερ-**  
**σιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ δρομαῖος**  
**ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν**  
**τῷ τάφῳ, ὀρῶν κατεπλήττετο· ὄθεν καὶ κα-**  
**τεῖδε, τὰ ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ θείου σώ-**  
**ματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα· καὶ πιστεύσας**  
**ἐβόησε· Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι σῶζεις**  
**ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρ-**  
**χεις ἀπαύγασμα.**

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτί-**  
**σις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ**  
**γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ Παράδεισε λογικέ,**  
**παρθενικὸν καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη,**  
**καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων**  
**Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐ-**  
**ποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν**  
**οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχα-**  
**ριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.**

\*

## **ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ**

*Ἀπὸ Βιβλίου «Ἀναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 66*

\*

*Ὡς Εὐλογητάρια, κατὰ μίαν γενικὴν ἔννοιαν, χαρακτηρίζονται οἱ ὕμνοι, που  
ἀκολουθοῦν τὸ στίχο: «Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου».*

*Ἡ ψαλμωδία των Ἀναστάσιμων Εὐλογητῶρων του Ὄρθρου της Κυριακῆς  
καταλιμπάνεται μόνο ἀν συμπεσει ἡ ἡμέρα της Κυριακῆς με Ἀγρυπνία  
Δεσποτικῆς Εορτῆς (δηλαδή, με ἀκολουθία, που καταργεῖ τελείως τον  
Εβδομαδιαίου Λειτουργικό Κύκλο ἀκόμη καὶ τὴν ἡμέρα της Κυριακῆς, ὅπως, π.χ.  
οἱ εορτές των Χριστουγέννων, των Θεοφανίων, της Μεταμορφώσεως του  
Σωτήρος, καὶ της Υγώσεως του Τιμίου Σταυροῦ).*

*Στους καθ' ἡμέραν Ὄρθρους (ἀπὸ τὴ Δευτέρα μέχρι καὶ τὴν Παρασκευὴ) δὲν  
ψάλλονται Εὐλογητάρια. Τα Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, ψάλλονται στὴν  
ἀναστάσιμον Ἀγρυπνία της Κυριακῆς. Ἐπίσης ψάλλονται καὶ στον Ὄρθρο του  
Σαββάτου του Λαζάρου, καθὼς καὶ στον Ὄρθρο του Μεγάλου Σαββάτου  
(ἀκολουθία του Ἐπιταφίου).*

\*

**[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια] Ἦχος πλ. α'.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·**

**δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**

**Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος \* κατεπλάγη ὀρῶν σε**  
**\* ἐν νεκροῖς λογισθέντα, \* τοῦ θανάτου δέ,**

Σῶτερ, \* τὴν ἰσχὺν καθελόντα \* καὶ σὺν ἐ-  
αυτῷ \* τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα \* καὶ ἐξ ἄδου \*  
πάντας ἐλευθερώσαντα.

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·**

**δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**

Τί τὰ μύρα \* συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, \* ὧ  
μαθήτριά, κινῶτε; \* ὁ ἀστράπτων \* ἐν τῷ  
τάφῳ ἄγγελος \* προσεφθέγγετο ταῖς μυρο-  
φόροις \* Ἴδετε ὑμεῖς \* τὸν τάφον καὶ ἦσθη-  
τε \* ὁ Σωτὴρ γὰρ \* ἐξάνεστη τοῦ μνήματος.

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·**

**δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**

Λίαν πρῶτ' \* μυροφόροι ἔδραμον \* πρὸς τὸ  
μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· \* ἀλλ' ἐπέστη \*  
πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· \* Θρήνου ὁ  
καιρὸς \* πέπαυται· μὴ κλαίετε· \* τὴν ἀνά-  
στασιν δὲ \* ἀποστόλοις εἶπατε.

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·**

**δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**

Μυροφόροι γυναῖκες \* μετὰ μύρων ἐλθοῦ-  
σαι \* πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, \* ἐνηχοῦν-  
το ἀγγέλου τρανώς \* πρὸς αὐτὰς φθεγγομέ-  
νου· \* Τί μετὰ νεκρῶν \* τὸν ζῶντα λογίζε-  
σθε; \* ὡς Θεὸς γὰρ \* ἐξάνεστη τοῦ μνήματος.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ**

**καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα \* καὶ τὸν τούτου Υἱ-  
ὸν τε \* καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, \* τὴν ἁγίαν  
Τριάδα \* ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, \* σὺν τοῖς Σερα-  
φίμ \* κράζοντες τὸ Ἅγιος, \* ἅγιος, ἅγιος εἶ,  
Κύριε.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς**  
**αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Ζωοδότην τεκοῦσα, \* ἐλυτρώσω, Παρθένε,  
\* τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας· \* χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ  
\* ἀντὶ λύπης παρέσχες· \* ρεύσαντα ζωῆς, \*  
ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ \* ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς \*  
Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

**Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι**  
**ὁ Θεός. (ἐκ γ')**

**Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλον-  
τος μεθ' ἐκάστην δέξιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.**

**Ἐπι καὶ ἐπι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ**  
**χάριτι.**

**Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης**  
**ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Υπεραγία**

**Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς)** μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύ-  
σαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ  
τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

**Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.**

**Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·**

**Ὅτι ἠεὶ ἠεὶ ἠεὶ σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασται**  
**σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύμα-  
τος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

**Ὁ χορὸς· Ἀμήν.**

\*\*\*

## **ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ**

\*

*Ἡ Ὑπακοή εἶναι ἓξ σύντομος ἀναστάσιμος ὕμνος. Στὴν Παρακλητικὴ  
(Ἑβδομαδιαῖος Λειτουργικὸς Κύκλος) ὅλοι οἱ ἴχθι της Βυζαντινῆς μουσικῆς  
ἔχουν τὴ δική τους Ὑπακοή, ποὺ βρίσκεται καταγεγραμμένη στὴν ἀκολουθία τοῦ  
Ὁρθροῦ τῆς Κυριακῆς (μετὰ ἀπὸ τὰ ἀναστάσιμα προσόμοια Καθίσματα τῆς «β'  
στιχολογίας»). Οἱ Ὑπακοές τῶν οκτῶ (8) ἴχθων τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς  
βρίσκονται καταγεγραμμένες καὶ στο Ὁρολόγιό το Μῆγα (μαζὶ με τὰ Ἀναστάσιμα  
Ἀπολυτίκια καὶ τὰ Θεοτοκία τους).*

\*

**Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. δ'.**

**Αἱ** Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστάσαι τῷ  
μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς  
τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ  
Ἀγγέλου δεξάμενοι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυ-  
ον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κό-  
σμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

**Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. δ'.**

**Ἀντίφωνον Α'.**

**Ἐκ** νεότητός μου, ὁ ἐχθρὸς με πειράζει, ταῖς  
ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεπορθῶς, ἐν σοὶ  
Κύριε, τροποῦμαι τοῦτον.

**Οἱ** μισοῦντες Σιών, γενηθήτωσαν δὴ, πρὶν  
ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χρι-  
στός, αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων.

**Δόξα. Καὶ νῦν.**

**Ἄγῳ** Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φω-  
τός, Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ  
καὶ τῷ Λόγῳ.

**Ἀντίφωνον Β'.**

**Ἡ** καρδία μου, τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω, τα-  
πεινοφρονοῦσα· μὴ ὑψωθεῖσα ἀποπέση, ἐκ  
σοῦ Πανοικτίρμον.

**Ἐπι** τὸν Κύριον, ὁ ἐσχηκὸς ἐλπίδα, οὐ δεῖσει  
τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα, κρινεῖ καὶ κολάσει.

**Δόξα. Καὶ νῦν.**

**Ἄγῳ** Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προ-  
λέγει, τερατουργεῖ ὑψιστα, ἐν τρισὶν ἓνα Θε-

ὄν μέλπων· εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

### Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες, κλῖνόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν ἄρης με, ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὐθις ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων.

### Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογία μονὰς τρισαγία· ὁ Πατὴρ γὰρ ἄναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνωσ, καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

### Ἀντίφωνον Δ΄.

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει μὴ δεῖν φροντίζειν.

### Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνοειδεῖ αἰτία, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως· Θεὸς τοῦτο γὰρ ἐστὶ, Πατρί τε καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

*Προκείμενον. Ἦχος πλ.δ΄. Ψαλμὸς ρμε' (145).*

**Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.** (ρμε' 10) **(δις)**

**Στίχ. α΄.** Αἶνει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (ρμε' 1-2)

**Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα ...**

**Στίχ. β΄.** Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοὶ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους. (ρμε' 7-9)

**Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα ...**

\*

## ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

\*

Τα Εωθινὰ Εὐαγγέλια διαβάζονται ἀπὸ τὸν Ἱερέα, μέσα στο Ἅγιο Βῆμα καὶ στα δεξιὰ τῆς Ἁγίας Τράπεζας διότι ἀναφέρονται πάντα στο γεγονός τῆς Ἀναστάσεως.

Ο Ἱερέας εἶναι σπὴν θέση τοῦ Ἀγγέλου, ἀλλὰ μετὰ καὶ κατὰ τὴν ὥρα που ψάλλεται ὁ 50ος ψαλμὸς (μόνο κατὰ τὴς Κυριακῆς καὶ συγκεκριμένα ὅταν ὁ (αριστερός) ψάλλης φτάνει στο "...ιδού γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας...") στέκεται σπὴν μέση τῆς ἐκκλησίας γιὰ νὰ προσκυνήσουν οἱ πιστοὶ τὸ Εὐαγγέλιο. Ἀυτὴ ἡ στιγμή συμβολίζει τὴν στιγμή που ὁ Χριστὸς παρουσιάστηκε στους μαθητὲς του.

Τα Εωθινὰ Εὐαγγέλια εἶναι ἕνδεκα τὸν ἀριθμὸ καὶ εἶναι οἱ ἕνδεκα εὐαγγελικὲς περικοπές, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται στο γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ τὴς εμφανίσεως Του στους μαθητὲς Του. Εἶναι κομμάτια καὶ ἀπὸ τὴς τέσσερις Εὐαγγελιστῆς καὶ ἀναγιγνώσκονται με τὴ σειρά κάθε Κυριακῆ κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθοῦ.

Ὁ πρεσβύτερος ὅταν διαβάζει τὸ εωθινὸ εὐαγγέλιο στα δεξιὰ τῆς Ἁγίας Τράπεζας, πρέπει νὰ ἐνδύεται «λευκὸ φαλιόνιο», ὅπως τὸν «νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν». «Ὁ νεανίσκος» εἶναι ἄγγελος, σύμφωνα με γνώμη τῶν πατέρων καὶ ἐρμηνευτῶν. Ἔτσι τονίζεται καὶ ἐκφράζεται δια τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἡ συμβολικὴ παρουσία τοῦ ἱερέως, ὡς «αγγέλου» ἐπὶ τοῦ μνήματος τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου, κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνη. «ἐν λευκοῖς ἱματίοις», γιὰ τὸ φωτεινὸ τῆς φύσεως καὶ το χαροποῖο τῆς εἰδήσεως

\*

Ὁ διάκονος: **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἔλεησον.**

Ὁ ἱερέας: **Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...**

*Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρν' (150).*

**Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.**

**Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.**

**Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.**

Ὁ διάκονος: **Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζωηθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.**

**Κύριε, ἔλεησον. (γ')**

Ὁ διάκονος: **Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.**

Ὁ ἱερέας: **Εἰρήνη πᾶσι.**

**Καὶ τῷ Πνεύματί σου.**

Ὁ ἱερέας: **Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.**

Ὁ διάκονος: **Πρόσχωμεν.**

**Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.**

*Ὁ ἱερέας ἀναγινώσκει*

*τὸ ἐνδιάτακτον ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον. Ἐωθινὸν Α΄*

**Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κθ΄ 16-20).**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· **Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλαμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.**

\*

Ὁ χορὸς: **Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.**

\*

Ὁ Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ. Εἶναι ὁ γνωστός σὲ ὅλους 50ος Ψαλμὸς («Ἐλέησόν με ὁ Θεός...»), που, σύμφωνα με τὴν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, γράφηκε ἀπὸ τὸν Προφητὰνακτα Δαβὶδ σὲ ἔνδειξη μετανοίας γιὰ τὸ διπλὸ του ἀμάρτημα (δηλαδή, τὰ ἀμαρτήματα τῆς δολοφονίας τοῦ στρατηγοῦ Οὐρία, καὶ τῆς μοιχείας με τὴ σύζυγο τοῦ Οὐρία, τὴ Βηρσαβεῆ). Ὁ 50ος ψαλμὸς, ὡς ψαλμὸς μετανοίας, θεωρεῖται, ὅχι ἀδίκως, ὡς ἕνας ἀπὸ τὸς ωραιότερους καὶ σπουδαιότερους ψαλμοὺς, γιὰ αὐτὸ καὶ διαβάζεται μέσα στη λατρεία τῆς Ἐκκλησίας περισσότερο ἀπὸ ὅποιοδήποτε ἄλλο ψαλμὸ (περίπου 10 φορές τὴν ἡμέρα). Στις ἀναστάσιμες Ἀγρυπνίες τῆς Κυριακῆς ὁ 50ος ψαλμὸς ψάλλεται ἀντιφωνικὰ ἀπὸ τὸς δύο (2) χοροὺς, ἐνῶ, κατὰ τὴν ὥρα τῆς ψαλμοῦδίας του, γίνεται ἡ προσκύνηση τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου (Λειτουργικὸ Εὐαγγέλιο). Στις Ἀγρυπνίες τῶν εορτῶν τοῦ Ἐτήσιου Λειτουργικοῦ Κύκλου ὁ 50ος ψαλμὸς δὲν ψάλλεται, ἀλλὰ ἀπλὰ ἀναγιγνώσκεται ἀπὸ τὸν Ἀναγνώστη ἢ τὸν Προεστὸ τῆς λατρευτικῆς συναγωγῆς.

\*

**Ὁ προεστὸς ἢ ὁ ἀναγνώστης:**

**Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, \* προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, \* τὸν μόνον ἀναμάρτητον. \* Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν \* καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν \* ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· \* σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, \* ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν,**

\* τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. \* Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν \* τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· \* ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ \* χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. \* Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, \* ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. \* Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, \* θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν' ψαλμῶν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλεῆμον. Ἦχος β'

**Ἐλεῆμον,** Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

**Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.**

**Ὅτι** τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

**Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.**

**Ἴδου** γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ψαλλομένου τοῦ «Ἴδου» γίνεται ἡ εἴσοδος τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

**Ἴδου** γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

**Ῥαντιεῖς** με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

**Ἀκουτιεῖς** μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

**Ἀπόστρεψον** τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

**Καρδίαν** καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

**Μὴ** ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

**Ἀπόδος** μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

**Διδάξω** ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

**Ῥῥοσαί** με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

**Κύριε,** τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

**Ὅτι,** εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

**Θυσία** τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

**Ἀγάθυνον,** Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

**Τότε** εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

**Τότε** ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους

**Δόξα.**

**Ταῖς** τῶν Ἀποστόλων \* πρεσβείαις, ἐλεῆμον, \* ἐξάλειψον τὰ πλήθη \* τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

**Καὶ νῦν.**

**Ταῖς** τῆς Θεοτόκου \* πρεσβείαις, ἐλεῆμον, \* ἐξάλειψον τὰ πλήθη \* τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

**Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.**

**Στίχ.** Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

**Ἀναστὰς** ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, \* καθὼς προεῖπεν, \* ἔδωκεν ἡμῖν \* τὴν αἰώνιον ζωὴν \* καὶ μέγα ἔλεος.

**Ὁ ἱερεύς·** Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίον ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμηθοῦντος, καὶ Νεκταρίου τῆς Πενταπόλεως, τῶν θαυματουργῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἱερομαρτύρων Χαλαράμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (ἡμέρας), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων ἱκετεῦμέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

**Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (ιβ')**

**Ἱερεὺς:** Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

**Χορὸς: Ἀμήν.**

\*

## ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῶν ἁγίων Πάντων, καὶ ὁ β' τοῦ Μηναιίου, ἀνὰ 4' ἀπὸ γ' ῥόδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, εἶτα τὸ μεσοφίδιον κάθισμα τοῦ Πεντηκοσταρίου «Προπατόρων, πατέρων», Δόξα, τὸ τοῦ Μηναιίου «Κατοικισθέντες ἐν φωτί», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Οὐ σιωπήσομεν ποτέ» ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν ἁγίων Πάντων, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναιίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου

\*

Οἱ Κανόνες ἀποτελοῦνται ἀπὸ μικρότερα μέρη, ποὺ ὀνομάζονται ῥόδεις. Ἐνας Κανὼνας μπορεῖ νὰ ἔχει ἀπὸ δύο (2) μέχρι καὶ ἐννέα (9) ῥόδεις. Κάθε μία ἀπὸ τὶς ῥόδεις τοῦ Κανὼνα ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕναν (1) εἰρμὸν καὶ ἀπὸ τὰ Τροπάρια, ποὺ τὸν ἀκολουθοῦν. Ὁ εἰρμὸς εἶναι ἕνας σύντομος ὕμνος, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ μουσικὸ καὶ μετρικὸ πρότυπο ὅλων τῶν Τροπαρίων τῆς ῥόδης. Κάθε μία ἀπὸ τὶς ῥόδεις τοῦ Κανὼνα περιέχει, συνήθως, ἀπὸ δύο (2) μέχρι καὶ πέντε (5) Τροπάρια, τὸ τελευταῖο ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι Θεοτοκίον.

Στοὺς ἐνοριακοὺς, ναοὺς σήμερα ἔχει ἐπικρατήσει ἡ ἐξῆς τυπικὴ τάξη: ψάλλεται ἢ ἀναγιγνώσκεται μόνο ἡ α' καὶ ἡ γ' ῥοδή τῶν Κανόνων. Πρὶν ἀπὸ κάθε τροπάριον τοῦ εἰρμὸς προτάσσεται στίχος, ὅπως «Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοὶ» γιὰ τὸν Ἀναστάσιμον κανὼνα ἢ «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» γιὰ τὸν κανὼνα τῶν ἁγίων ἢ «Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς» γιὰ τὰ Θεοτοκία, ποὺ ἐπαναλαμβάνονται ἀπαραίτητα πρὶν ἀπὸ κάθε τροπάριον.

Οἱ Κανόνες τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθροῦ δὲν ψάλλονται διαδοχικὰ (δηλαδή, ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλο), ἀλλὰ τμηματικὰ ἀνὰ ῥοδή: ψάλλεται, δηλαδή, ἡ α' ῥοδή ὅλων τῶν Κανόνων, καὶ, ἐν συνεχείᾳ, ψάλλεται ἡ γ' ῥοδή ὅλων τῶν Κανόνων τῆς ἀκολουθίας. Ἄν γιὰ παράδειγμα τὸ τυπικὸ ὀρίζει ὅτι πρέπει νὰ ψαλοῦν 2 κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Ἁγίου, διαβάζουμε πρῶτα τὴν α' ῥοδή τοῦ Ἀναστασίμου κανὼνα ἔπειτα τὴν α' ῥοδή ἀπὸ τὸν κανὼνα τοῦ Ἁγίου (δὲν λησμονοῦμε νὰ προτάσσουμε τὸν ἀνάλογο στίχο) καὶ ἔπειτα ἡ γ' ῥοδή τοῦ Ἀναστασίμου καὶ μετὰ ἡ γ' ῥοδή τοῦ κανὼνα τοῦ Ἁγίου κοκ.

\*

Στοὺς ἐνοριακοὺς, ναοὺς σήμερα ἔχει ἐπικρατήσει ἡ τυπικὴ τάξη, νὰ ψάλλεται ἢ ἀναγιγνώσκεται μόνο ἡ α' καὶ ἡ γ' ῥοδή τῶν Κανόνων.

\*

### ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Ἁγίων.

Ῥοδή α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμὸς.

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

### Τροπάρια.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὔλου καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

### Θεοτοκίον.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Πάντων, οὔ ἢ ἀκροστιχίς· Τῶν Ἁγίων Πάντων πολυδύναμα τάγματα μέλπων.  
Ῥοδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀμαρτηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρέσβευσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν σῶν Ἁγίων ἀνυμνῶν τὰ τάγματα, τῷ σῷ φωτὶ τὴν ψυχὴν, ταῖς προσευχαῖς τούτων, αὐγασθῆναι δέομαι· σὺ γὰρ εἶ φῶς ἀπρόσιτον, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον, διώκων τοῖς σοῖς πυρσεύμασι, Λόγε τοῦ Θεοῦ φωτοδότα Χριστέ.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρέσβευσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομοθεσία σου Χριστέ πειθόμενοι, οἱ σοὶ Ἀπόστολοι, τὰ ἐπὶ γῆς πάντα, εὐσεβῶς ἀπόσαντο· καὶ τῷ φωτὶ τῆς χάριτος, κατεφαίδρυναν πᾶσαν, τὴν οἰκουμένην οἱ ἔνδοξοι, εὐαγγελικῶς σε κηρύττοντες.

### Δόξα.

Ἀγαλλιώμενοι Σταυρὸν οἱ Μάρτυρες, τὸν σὸν ἀράμενοι, καὶ τὸ σεπτὸν πάθος, ἀκλινῶς μιμούμενοι, τυραννικὴν οὐκ ἔπτηξαν, ἀπειλὴν οἱ γενναῖοι, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ μάστιγας, ἀλλ' οὐδὲ λιμόν, οὐδὲ θάνατον.

### Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γνώμην ἀνδρείαν αἱ Παρθένοι Πάναγνε, ἀναλαβοῦσαι σαφῶς, μαρτυρικοὺς ἄθλους, ἀκλινῶς ὑπέμειναν, καὶ ψαλμικῶς ὀπίσω σου, τῷ Υἱῷ σου Παρθένε, ἐνθέως συναγαλλόμεναι, τῷ παμβασιλεῖ προσηνέχθησαν.

Ὁ Κανὼν τῶν ΙΒ', οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Χριστοῦ γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους. Θεοφάνους.

Ῥοδή α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν μοι, προθυμουμένῳ Χριστέ, ταῖς ἰκεσίαις τούτων ὡς Θεός, τὴν ἀκτίνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

**Στίχ.** Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.  
**Ῥ**ωσθέντες ῥώμη τῆ σῆ καὶ χάριτι, Χριστέ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοὶ σοὶ Απόστολοι, θεοειδεῖς γενόμενοι, ταῖς ἀνευδότοις πρὸς σὲ νεύσεσιν.

### Δόξα.

**Ἰ**άσεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῷ ὀνόματι, τὰ τῶν ἐθνῶν συστήματα τῆ σῆ, ἐπιγνώσει ἐζώγησαν, οἱ εὐκλεεῖς Απόστολοι, καὶ τῷ φωτί σου κατελάμπρυναν.

**Στίχ.** Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.  
Σοφία μαθητευθέντες ἐνδοξοὶ, Χριστοῦ Απόστολοι, τῆ οὐρανίῳ πᾶσαν προφανῶς, τῶν σοφῶν ἐμωράνατε, πολυλογίαν ἀχρηστον, τῆ συντονία τοῦ κηρύγματος.

### Καὶ νῦν. Θεοτοκίον..

**Τ**ριάδος τῆς ὑπερθέου πάναγνε, τὸν ἕνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς, εὐδοκία τοῦ φύσαντος, καὶ συνεργεία Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Μητροπάρθενε.

**Ῥ**δὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.  
**Ἦ**χος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

**Ἐ**στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῆ πέτρα με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριζον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

### Τροπάρια.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἁγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

**Κ**ατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῆ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῆ τοῦ θανάτου πείρα, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

**Στίχ.** Δόξα τῇ ἁγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

**Τ**ῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῆ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκευὴ διήρπασε.

### Θεοτοκίον.

**Στίχ.** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

**Τ**ῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

**Καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων. Ῥδὴ γ'.**  
**Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.**

**Στίχ.** Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

**Ἰ**ερωσύνην ἱεράν, οἱ Ἱερεῖς καὶ Ποιμένες, ἐνδυσάμενοι, καὶ ταύτην ἐμφρόνως, κυβερνήσαντες Χριστέ, ἀξίως κετεκόσμησαν, διδασκαλίας λόγον, ἄνωθεν ὄντως πλουτήσαντες.

**Στίχ.** Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

**Ῥ**ραιωθέντες καλλοναῖς, τῆς πρώτης καλλοποιΐας, καὶ φανέντες ἀπλανεῖς ὡς φωστῆρες, οὐρανώσατε Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν Ἅγιοι, ἄλλοθεν ἄλλος ταύτην, ποικίλως, κατακοσμήσαντες.

### Δόξα.

**Ν**όμῳ πειθόμενοι τῷ σῷ, τῶν μακαρίων οἱ δῆμοι, πολυτρόποις ἀρεταῖς φαιδρυνθέντες, ἐκκληρώσαντο μονάς, τὰς οὐρανίους χαίροντες· ἄλλην γὰρ ἄλλος πάντες, ταύτας ἀξίως ἐπλήρωσαν.

### Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Π**αρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεομητορ· ὃν νεάνιδες ἀγναί, θεοπρεπῶς ἐπόθησαν, καὶ σοῦ ὀπίσω πᾶσαι, τούτῳ σαφῶς ἠκολούθησαν.

**Τῶν ἱβ' Ἀποστόλων. Ῥδὴ γ'.**  
**Ἦχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.**

**Στίχ.** Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

**Ο**ὐράνια καὶ σεπτά, θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

**Στίχ.** Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

**Ὑ**πέδειξας οὐρανοὺς, τοὺς Μαθητάς σου λογικοὺς Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἅπασιν, ἐκδιηγουμένους τοῖς πέρασι.

### Δόξα.

**Γ**ραφέντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τοὺς νῦν ἡμᾶς πάνσοφοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε.

### Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Ἐ**σκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε· ἄνευ σπορᾶς σάρκα γάρ, ἐκ σοῦ **προσλαβὼν πεφανέρωται.**

\*

**Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.**  
**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· **Σοί, Κύριε.**

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· **Ἀμήν.**

\*

Κοντάκιον τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

\*

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Εἶτα Καθίσματα τῶν ἁγίων Πάντων.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προπατόρων Πατέρων Πατριαρχῶν, Ἀποστόλων Μαρτύρων Ἱεραρχῶν, Προφητῶν καὶ Ὁσίων σου, Ἀσκητῶν καὶ Δικαίων τε, καὶ παντὸς ὀνόματος, ἐγγεγραμμένου ἐν βίβλῳ ζωῆς, τὴν ἁγίαν μνήμην, τελοῦντες Χριστὲ ὁ Θεός, πάντας συγκινοῦμεν, εἰς πρεσβείαν δεόμενοι· Εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, δι' αὐτῶν ὡς φιλάνθρωπος, ἵνα πάντες βοῶμέν σοι· Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν βουλῇ Ἁγίων σου, σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, ὁ δοξάσας ἀξίως τὴν μνήμην αὐτῶν.

Κάθισμα τῶν ἰβ' Ἀποστόλων.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κατοικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτῳ, ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότες, οἶκον ὑμῶν τὸν ἅγιον φωτίζετε ἀεὶ, θείαις προσφοιτήσεσιν· ὁ-

θεν πίστει βοῶμεν· Σκότους ἡμᾶς ρύσασθε, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, ἐκδυσωποῦντες τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

\*

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· **Σοί, Κύριε.**

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· **Ἀμήν.**

\*

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

\*

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν ἁγίων Πάντων.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοὶ Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεία, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῆ μαρτυρήσαντες, καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετοικήσαντες, οἱ τὰ πάθη Χριστοῦ μιμησάμενοι, καὶ τὰ πάθη ἡμῶν ἀφαιρούμενοι, ἐνταῦθα σήμερον ἀθροίζονται, πρωτοτόκων δεικνύοντες Ἐκκλησίαν, ὡς τῆς ἄνω τὸν τύπον ἐπέχουσαν, καὶ Χριστῷ ἐκβοῶσαν· Θεός μου εἶ. Σὺ με διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

\*



## Συναξάριον. Πρῶτον τοῦ Μηναίου.

Τῆ Ἀ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ **Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ'**, καὶ δήλωσις ὅπως καὶ ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ ἐτελειώθη.

### Στίχοι

Τιμῶ θεόπτας δώδεκα Χριστοῦ φίλους,  
Ἦρωας ἄνδρας καὶ θεοὺς τολμῶ λέγειν.  
Δώδεκα εὐκλεέας τριακοστὴ ἀγείρει μύστας.

### Ἵπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῆ σήμερον ἡμέρα, Κυριακῆ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν, τὴν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐν Ἀσία, Λιβύῃ, καὶ Εὐρώπῃ, **Βορρᾶ τε καὶ Νότῳ, Ἁγίων πάντων Ἑορτὴν ἐορτάζομεν.**

### Στίχοι.

Τοῦ Κυρίου μου πάντας ὑμῶ τοὺς φίλους,  
Εἶ τις δὲ μέλλον, εἰς τοὺς πάντας εἰσπίτω.

**Ταῖς τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς πρεσβείαις,  
Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων σου, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.**

\*

*Με τὴν ονομασία καταβασίεις φέρονται ὕμνοι τῆς Ὀρθοδόξου χριστιανικῆς ἐκκλησίας ποὺ ψάλλονται στὸν Ὁρθρο.*

*Ονομάζονται καταβασίεις ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τα παλιὰ χρόνια, οἱ ψάλτες κατέβαιναν ἀπὸ τα στασίδια τοὺς καὶ ἔψαλλαν τοὺς ὕμνους αὐτοὺς στο μέσο τοῦ Ναοῦ. Ἡ παλαιὰ αὐτὴ παράδοση, δηλαδὴ το να ψάλλονται οἱ καταβασίεις στο μέσον τοῦ Ναοῦ, ἔχει σήμερα ἐκλείψει.*

*Οἱ καταβασίεις εἶναι οἱ εἰρμῶι των Κανόνων των δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν εορτῶν. Ἐάν ψαλεῖ ολόκληρος ὁ Κανόνας, τότε στο τέλος κάθε ωδῆς ψάλλεται ξανά ὁ εἰρμός ὡς καταβασία. Ἄν δεν ψαλεῖ ολόκληρος ὁ κανόνας, τότε οἱ καταβασίεις ψάλλονται ὅλες μαζί μετὰ τὴν ἀνάγνωση τοῦ Συναξαρίου. Ἐάν δεν ὑπάρχει εορτὴ μπορεῖ να παραλειφθοῦν ὅλες, ἐκτός δύο: τὴν 8η καταβασία, ποὺ ψάλλεται μετὰ το Συναξάριον καὶ τὴν 9η καταβασία, ποὺ ψάλλεται μετὰ τὴν 9η ωδὴ τῆς Θεοτόκου.*

\*

## ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ Τῆς Θεοτόκου.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

\*

### Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'.

**Ἀνοιξω τὸ στόμα μου \* καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος \* καὶ λόγον ἐρεύξομαι \* τῆ βασιλίδι Μητρί \* καὶ ὀφθήσομαι \* φαιδρῶς πανηγυρίζων \* καὶ ἄσω γηθόμενος \* ταύτης τὰ θαύματα.**

### Ῥδὴ γ'.

**Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, \* ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, \* θίασον συγκροτήσαντας \* πνευματικόν, στερέωσον \* καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου \* στεφάνων δόξης ἀξίωσον.**

### Ῥδὴ δ'.

**Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν \* τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως \* σοῦ τοῦ ὑψίστου \* ὁ προφήτης Ἀββακούμ \* κατανοῶν ἐκραύγαζε \* Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.**

### Ῥδὴ ε'.

**Ἐξέστη τὰ σύμπαντα \* ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου \* σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, \* ἔσχεες ἐν μήτρᾳ \* τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν \* καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, \* πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε \* σωτηρίαν βραβεύοντα.**

### Ῥδὴ ς'.

**Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον \* τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες \* τῆς Θεομήτορος \* δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, \* τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα \* Θεὸν δοξάζοντες.**

### Ῥδὴ ζ'.

**Οὐκ ἐλάτρευσαν \* τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες \* παρὰ τὸν κτίσαντα \* ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν \* ἀνδρείως πατήσαντες \* χαίροντες ἔψαλλον \* Ὑπερύμνητε, \* ὁ τῶν πατέρων Κύριος \* καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.**

### Ῥδὴ η'.

**Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

**Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ \* ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, \* τότε μὲν τυπούμενος \* νῦν δὲ ἐνεργούμενος \* τὴν οἰκουμένην ἅπασαν \* ἀγείρει ψάλλουσιν \* Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα \* καὶ ὑπερυψοῦτε \* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.**

**Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα Τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.**

\*

*Μετὰ τὴν ἐκφώνηση τοῦ Διακόνου ἢ τοῦ Ἱερέως «Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ...», ἡ στιχολογία τῆς Τιμιωτέρας ψάλλεται στὸν ἦχο τῶν καταβασιῶν· ἔπεται ἡ θ' (ἐνάτη) ᾠδὴ τῶν καταβασιῶν. Ὅταν τὸ ὀρίζει τὸ τυπικό, σὲ δεσποτικὲς καὶ θεομητορικὲς ἐορτὲς δὲν στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα ἀλλὰ ψάλλεται ὅλη ἡ ἐνάτη ᾠδὴ.*

\*

## ῬΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

\*\*\*

*Στίχ. α΄. Μεγαλώνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.*

**Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ \* καὶ ἐνδοξοτέραν \* ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, \* τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, \* τὴν ὄντως Θεοτόκον, \* σὲ μεγαλύνομεν.**

*Στίχ. β΄. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.*

**Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...**

*Στίχ. γ΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.*

**Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...**

*Στίχ. δ΄. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.*

**Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...**

*Στίχ. ε΄. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.*

**Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...**

*Στίχ. ς΄. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.*

**Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...**

## Καταβασία. Ὠδὴ θ΄.

### Καταβασία. Ὠδὴ θ΄.

**Ἄ**πας γηγενῆς \* σκιρτάτω τῷ πνεύματι \* λαμπαδουχούμενος· \* πανηγυριζέτω δὲ \* αὐλῶν νόων \* φύσις, γεραίρουσα \* τὴν ἱερὰν πανήγυριν \* τῆς Θεομήτορος, \* καὶ βοάτω· \* Χαίροις, παμμακάριστε \* *Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.*

*Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέξιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.***

*Ἐπι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.*

*Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (**Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.*

**Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.**

**Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·**

*Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.*

**Ὁ χορός· Ἀμήν.**

## ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Ἦχος β΄.

**Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Α΄.**

**Τῆς Ὀκτωήχου. Αὐτόμελον. Ἦχος β΄.**

**Τ**οῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω· μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

**Ἐξαποστειλᾶριον τῶν ἱβ΄ Ἀποστόλων.**

**Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε.**

**Τ**ῶν Μαθητῶν τὴν πάντιμον δωδεκάδα, χαρμονικῶς συνδράμωμεν εὐφημῆσαι. Χαίρετε τὴν σύμπασαν κυκλώσαντες, καὶ τῶν ἐθνῶν ζωγράφαντες, τὰς κακοπίστους ἀγέλας, μαθητευθέντων τὰ θεῖα.

**Ἔτερον τῶν Ἁγίων. Ὅμοιον.**

**Τ**ὸν Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, Ἀποστόλους Προφήτας, Μάρτυρας, Ἱεράρχας τε Ἀσκητὰς καὶ Ὁσίους, Ἱερομάρτυρας ἅμα, φιλοθέους Γυναῖκας, καὶ τοὺς Δικαίους ἅπαντας, καὶ Ἀγγέλων τὰς τάξεις χρεωστικῶς, ὕμνοις καταστέψωμεν δυσωποῦντες, τῆς δόξης τούτων τεύξασθαι, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

**Θεοτοκίον. Ὅμοιον.**

**Ὁ** ἄνω δοξαζόμενος, θεϊκῶς ὑπ' Ἀγγέλων, κόλπων πατρῶων Ἀχραντε, μὴ ἐκστάς ἀπορρήτως, τοῖς κάτω συνανεστράφη· σὺ δὲ ταύτης ὑπῆρξας, τῆς σωτηρίας πρόξενος, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, τούτῳ Ἁγνή, ὑπὲρ λόγον σάρκα δανεισαμένη· ὃν αἶτησαι τοῖς δούλοις σου, λύτρον δοῦναι παισμάτων.

## ΑΙΝΟΙ Ἦχος πλ. δ΄.

**Π**ᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

**Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.**

\*

*Δυστυχῶς, στοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς σήμερα, κατὰ κανόνα, ἡ Στιχολογία τῶν Αἰνῶν, χάριν συντομίας, παραλείπεται. Ἔτσι, μετὰ τὸ Πασαπνοῦριο, ψάλλονται τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν.*

\*

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρη΄, ρηθ΄, ρν΄). Ψαλμὸς ρη΄ (148).

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.  
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.  
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.  
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρέλεύεται.  
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.  
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.  
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.  
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτὰ.  
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.  
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.  
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.  
Ἦμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρηθ΄ (149).

Ἔσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινὸν ἢ ἀινεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.  
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.  
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.  
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶξεις ἐν σωτηρίᾳ.  
Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.  
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖα δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν,  
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς,  
Τοῦ δεῖξαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.  
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἐγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν΄ (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.  
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἐγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν΄ (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

\*

*Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου στίχου ἐπισυνάπτονται τὰ στιχηρὰ.*

\*

*Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ\* ἀναστάσιμα 3, τοῦ Μηναίου τὰ δύο τελευταῖα προσόμοια «Ὁ φῶς ὑπάρχων», «Πέτρε καὶ Παῦλε», καὶ τῶν ἁγίων Πάντων προσόμοια 3 «Τοὺς ἁγίους ὁ Κύριος» κ.λπ. εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἑωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).*

**Ἦχος πλ. δ΄.**

**Στίχ. α΄.** Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἐγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

**Κύριε,** εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἄλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλόφρων.

Ψαλμὸς ρν΄ (150).

**Στίχ. β΄.** Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

**Κύριε,** εἰ καὶ ὡς θνητὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοί σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα στρατιῶταί σε ἐφύλαττον, καὶ ὡς ζωῆς θησαυρόν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο· ἀλλὰ ἀνέστης καὶ παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

**Στίχ. γ΄.** Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

**Κύριε,** ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας· φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν, ὅτι νεκροῦς ἀνιστᾶ, καὶ θάνατον κατήγγησε· διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν ταφήν σου καὶ τὴν ἔγερσιν.

**Καὶ τὰ παρόντα δ΄ Στιχηρὰ**

**Προσόμοια τῶν ιβ΄ Ἀποστόλων.**

**Στίχ. δ΄.** Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

**Ὡς** φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ὅτε κατηξίωσας πρὸς με τὸν ἄνθρωπον, ἐπιδημῆσαι δι' ἄφατον, φιλοφροσύνην, καὶ σὰρξ γενέσθαι δι' ἀγαθότητα, τότε φῶτα δεύτερα, τῆς σῆς λαμπρότητος, καὶ ἀστραπῆς ἀποστίλβοντα, τοὺς Ἀποστόλους, καὶ μαθητάς σου Σῶτερ ἀνέδειξας· οἱ καὶ πεμφθέντες, κτίσιν ἅπασαν, τῷ φωτὶ σου τῷ θείῳ κατηύγασαν, δυσωποῦντές σε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Στίχ. ε΄.** Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

**Πέτρε** καὶ **Παῦλε** τοῦ Λόγου ἀροτῆρες, **Ἀνδρέα,** **Ἰάκωβε,** καὶ **Ἰωάννη** σοφέ, **Βαρθολομαῖε,** καὶ **Φίλιππε,** **Θωμᾶ,** **Ματθαῖε,** **Σίμων,** **Ἰούδα,** **θεῖε Ἰάκωβε,** **παγκόσμιε πάντιμε,** τῶν Μαθητῶν δωδεκάς, οἱ ἐν τῷ κόσμῳ κηρύξαντες, τὴν παναγίαν, Τριάδα φύσει Θεὸν αἰδιον· τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀλάξευτοι, ὄντως πύργοι καὶ στῦλοι ἀσάλευτοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, ἰκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

**Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων Πάντων.**

**Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.**

**Στίχ. ς΄.** Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

**Τοὺς Ἁγίους ὁ Κύριος,** τοὺς ἐν γῇ ἔθαυμάστωσε· τὰ αὐτοῦ γὰρ στίγματα καὶ παθήματα, ἐν τῇ σαρκὶ ἀνεδέξαντο, ἐν τούτοις κο-

σμούμενοι, καὶ ταῖς θεαῖς καλλοναῖς, προφανῶς ἀναθέμενοι· οὓς ὑμνήσωμεν, ὡς ἀμάραντα ἄνθη, ὡς ἀστέρας, ἀπλανεῖς τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἐθελόθυτα θύματα.

**Στίχ. ζ'.** Ἐκέκραζαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. (λγ' 18)

Σὺν προφήταις Ἀπόστολοι, σὺν Ὀσίοις Διδασκαλοὶ, σὺν Ἱερομάρτυσι πάντες Δίκαιοι, καὶ γυναικῶν αἱ ἀθλήσασαι, καὶ πόθῳ ἀσκήσασαι, τῶν Ἁγίων ἢ πληθὺς, καὶ Δικαίων τὰ τάγματα, εὐφημείσθωσαν, ἱεραῖς μελωδίαῖς, ὡς τῆς ἄνω, Βασιλείας κληρονόμοι, ὡς Παραδείσου οἰκῆτορες.

**Στίχ. η'.** Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (ζζ' 36)

Οἱ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, ἀρετῶν ἐν φαιδρότητι, οἱ Χριστοῦ τὸν θάνατον μιμησάμενοι, ἀθανασίας τὴν πρόξενον, ὁδὸν οἱ βαδίσαντες, οἱ τὰ πάθη τῶν βροτῶν, χειρουργία τῆς χάριτος, ἐκκαθάραντες, οἱ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ ὁμοψύχως, ἐναθλήσαντες γενναίως, ἀνευφημείσθωσαν Μάρτυρες.

**Δόξα. Ἑωθινὸν Α'.** Ἦχος α'.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν, ἐπέστη ὁ Κύριος· καὶ προσκυνήσαντες αὐτόν, καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν, πανταχοῦ διδαχθέντες, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρῦξαι τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀποκατάστασιν· οἷς καὶ συνδιαγωνίζεῖν, ὁ ἀψευδῆς ἐπηγγείλατο, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Ἵπερευλογημένη ὑπάρχεις, \* Θεοτόκε Παρθένε· \* διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, \* ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, \* ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, \* ἢ κατάρρα νενέκρωται, \* ἢ Εὐὰ ἠλευθέρωται, \* ὁ θάνατος τεθανάτωται, \* καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· \* διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· \* Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, \* ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

**Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς**

Ἐὰν εἶναι Κυριακῆ, ἢ Δοξολογία ψάλλεται στὸν ἦχο τῆς ἐβδομάδας καὶ ὄχι στὸν ἦχο τοῦ Δοξαστικοῦ· ἐὰν εἶναι ἑορτὴ Ἁγίου στὸν ἦχο τοῦ Δοξαστικοῦ ἢ στὸν ἦχο τοῦ ἀπολυτικίου.

## Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς. \* Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ \* καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, \* ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἵμνουμέν σε, \* εὐλογοῦμέν σε, \* προσκυνοῦμέν σε, \* δοξολογοῦμέν σε, \* εὐχαριστοῦμέν σοι \* διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, \* ἐπουράνιε Θεέ, \* Πάτερ παντοκράτορ· \* Κύριε Υἱὲ μονογενές, \* Ἰησοῦ Χριστέ, \* καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, \* ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, \* ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, \* ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, \* ἐλέησον ἡμᾶς, \* ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, \* ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, \* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, \* σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, \* Ἰησοῦς Χριστός, \* εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε \* καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα \* καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, \* ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ \* ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, \* ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, \* καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου \* εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, \* τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, \* καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· \* δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, \* καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν \* ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. \* Ἐγὼ εἶπα· \* Κύριε, ἐλέησόν με· \* ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, \* ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· \* δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, \* ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· \* ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου \* τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, \* ἅγιος ἰσχυρός, \* ἅγιος ἀθάνατος \* ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος \* ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρα φωνῇ·

Ἅγιος ὁ Θεός, \* ἅγιος ἰσχυρός, \* ἅγιος ἀθάνατος \* ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν \* ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου \* καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν \* καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον \* τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν \* καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, ἀπὸ ἤχο α' ἕως καὶ δ' τις Κυριακὴς ψάλλεται τὸ «Σήμερον Σωτηρία», ἐνῶ ἀπὸ ἤχο πλ. α' ἕως καὶ πλ. δ' τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος», τις δὲ καθημερινὴς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος β'.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος \* καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ ᾄδου, \* ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, \* πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος \* ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου \* ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα \* καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην \* παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, \* μόνε πολυέλεε.

Στὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, ἀπὸ ἤχο α' ἕως καὶ δ' τις Κυριακὴς ψάλλεται τὸ «Σήμερον Σωτηρία», ἐνῶ ἀπὸ ἤχο πλ. α' ἕως καὶ πλ. δ' τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος», τις δὲ καθημερινὴς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

## ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπὸ Βιβλίου «Αναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 128

Ὁ διάκονος: **Εὐλόγησον, Δέσποτα.**

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν: **Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ χορὸς: **Ἀμήν.**

## Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

Ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης

## ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέξιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς: **Σοί, Κύριε.**

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

## Εὐχὴ Ἀντιφώνου Α'

**Ὁ ἱερεὺς:** Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ τὸ κράτος ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὐ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀφατος· αὐτός, Δέσποτα, κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ἐπιβλεψὼν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκόν σου τούτον καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν καὶ τῶν συνευχαζόμενων ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλεῆ σου καὶ τοὺς οἰκτιρισμοὺς σου.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

**Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ χορὸς: **Ἀμήν.**

Ἡ δὲ τῆς λειτουργίας ἀκολουθία γίνεται ταχύτερον, καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς ἀντίφωνα.

## ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς τὰ 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 τῆς ζ' φθῆς τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων Πάντων].

**Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα.**

**Ἀντίφωνον Α'.** Ἦχος β'. Ψαλμὸς κα' (91).

**Στίχ. α'.** Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε. (με 2)

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, \* Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.**

*Στίχ. β'.* Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (107:3)

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, \* Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.**

*Στίχ. γ'.* Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (107:5)

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, \* Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.**

*Στίχ. δ'.* Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (107:16)

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, \* Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.**

*Δόξα. Καὶ νῦν.*

**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, \* Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.**

*Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν·*

*Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.*

*Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.*

**Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.**

**Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν**

**Εὐχὴ Ἀντιφώνου Β'**

*ὁ ἱερεὺς·* Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλῆρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῆ θεϊκῆ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

**καὶ τὴν ἐκφώνησιν·**

*Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

**Ὁ χορὸς· Ἀμήν.**

**Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.**

Ψαλμὸς 92.

*Στίχ. α'.* Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (92:1)

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, \* ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, \* ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.**

*Στίχ. β'.* Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (92:2)

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, \* ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, \* ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.**

*Στίχ. γ'.* Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (107:4)

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, \* ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, \* ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.**

*Στίχ. δ'.* Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (107:5)

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, \* ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, \* ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.**

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Ὁ** μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, \* ἀθάνατος ὑπάρχων \* καὶ καταδεξάμενος \* διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν \* σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου \* καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, \* ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, \* σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, \* θανάτῳ θάνατον πατήσας, \* εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, \* συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ \* καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, \* σῶσον ἡμᾶς.

*Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν·*

*Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.*

*Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.*

**Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.**

**Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν**

**Εὐχὴ Ἀντιφώνου Γ'**

*ὁ ἱερεὺς·* Ὁ τὰς κοινὰς ταῦτας καὶ συμφέρονος ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς, ὁ καὶ διὰ τὴν τριπλῆ συμφωνοῦσαν ἐπὶ τῷ ὀνόματι σου τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελίαμενος, αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πληρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

**καὶ τὴν ἐκφώνησιν·**

*Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

**Ὁ χορὸς· Ἀμήν.**

**Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'.**

*Στίχ. α'.* Λεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. (93:1)

*Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον. Ἦχος πλ. δ'.*

**Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.**

Στίχ. β'. Προσθήσομεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξομεν αὐτῷ. (93:2)  
Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος...

**Ἐνῶ ψάλλεται τὸ Γ' Ἀντίφωνο καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον, γίνεται ἡ Εἴσοδος τοῦ Εὐαγγελίου.**

**Ἱερεὺς:** Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα καὶ στρατιάς ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποιήσον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἴσοδον ἀγίων ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πάντα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**Διάκονος:** Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἴσοδον.

**Ἱερεὺς:** Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἀγίων σου· πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

\*

## ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

**Διάκονος:** Σοφία. Ὁρθοί.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

**Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.**

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Τῶν Δώδεκα. Ἦχος γ'.**

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

**Δόξα. Τῶν Ἁγίων Πάντων. Ἦχος δ'.**

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

\*

## Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

\*

Ἀπολυτίκιον Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἦχος α'

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Ἀπολυτίκιον Ἁγίας Τριάδος πλ.δ**

Ευλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφος τοὺς αλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας· φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Γεώργιου Νέου ἐξ Ἰωαννίνων Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν πανεύφημον Μάρτυν Χριστοῦ **Γεώργιον**, Ἰωαννίνων τὸ κλέος καὶ πολιοῦχον λαμπρόν, ἐν ᾧδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν· ὅτι

ἐνήθλησε στερρῶς, καὶ κατήνεγκεν ἐχθρόν, τοῦ Πνεύματος τῇ δυνάμει· καὶ νῦν ἀπαύστως πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Ἀρσενίου Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

**Βίον** ἐνθέον, καλῶς ἀνύσας, σκευὸς τίμιον τοῦ Παρακλήτου, Ἀνεδείχθης θεοφόρε **Ἀρσένιε**, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενος, πάσι παρέχεις ταχεῖαν βοήθειαν, Πάτερ Ὅσιε Χριστόν τον Θεόν κέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Ἀρσενίου Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ὁσίων τὸν βίον ἐκμιμησάμενος, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, Πάτερ **Ἀρσένιε**, ἐπληρώθης δωρεῶν τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ θαυμάτων γεγονός, θεοφόρε αὐτουργός, παρέχεις ἐνὶ ἐκάστῳ, τὰς ἐκ Θεοῦ χορηγίας, ταῖς ἰκεσίαις σου πρὸς Κύριον.

\*

Τοῦ Φιλοθέτου Ἐφραίμ Ἀριζόνας Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀγωγή ἰσαγγέλω\*, ευχή καὶ δάκρυσιν\*. Ευαρεστήσας Κυρίῳ\*, **Φιλοθέϊτα Ἐφραίμ\***, πρὸς ζωὴν ἐκ τοῦ θανάτου μεταβέβηκας\*. Ἐν **Ἀριζόνι**, ἀσκητά\*, ὁ ἐν τῇ **Ἀμερικῇ\***, εἰκάδος Μονῶν δομήτωρ\*. Καὶ χάριν εὖρες πρεσβεύειν\*, ὑπὲρ τῶν πίστει ευφημιούντων σε.

Ἁγίου Λουκά τοῦ Ἱατροῦ Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἱατρόν καὶ ποιμένα, **Λουκά** τιμήσωμεν, **Συμφερουπόλεως** ποιμένης, Ἀρχιερέα λαμπρόν, τὸν βαστάσαντα Χριστοῦ τὰ θεῖα στίγματα, τὰς εξορίας, τὰ δεινὰ, ἐγκλεισμούς ἐν φυλακαῖς, τὰς θλίψεις καὶ τὰ ονειδίδη, τὸν ἐπ' ἐσχάτων φανέντα, ἐν τῇ **Ρωσίᾳ** νέον Ἅγιον.

Τοῦ ὁσίου Παΐσιου Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος πλ. α'.

Τῆς ἐνθέου ἀγάπης τὸ πῦρ δεξάμενος, ὑπερβαλλούση ἀσκήσει ἐδόθης ὅλος Θεῷ καὶ παράκλησις πολλῶν ἀνθρώπων γέγονας, λόγοις θείοις νουθετῶν, προσευχαῖς θαυματουργῶν, **Παῖσιε** θεοφόρε· καὶ νῦν πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ παντὸς τοῦ κόσμου, Ὅσιε.

Τοῦ ὁσίου Πορφυρίου Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος πλ. α'.

Ἰχνηλάτης τῶν πάλαι πατέρων γέγονας, Ἁγιωνύμου τοῦ Ὁρους ἀσκήσας Σκήτη σεπτῆ, Τριάδος τῆς Ζωαρχικῆς, τῶν Καυσοκαλυβίων, ἄβυσσος θείων δωρεῶν, λυτὴρ δεινῶν ἀσθενειῶν, ἐδείχθης ᾧ θεοφόρε. **Πορφύριε** οἰκουμένης, πάσης, ποιμὴν ἡμῶν καὶ στήριγμα.

Ἀπολυτίκιον ψαλλόμενον πρωτίστως ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυὶδ.

**Ἰακώβου Τσαλίκη του με συγχωρεῖτε** Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ὁσίων Πατέρων τὰ κατορθώματα, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας ἅγιε, ἀνεδείχθης μιμητὴς τούτων **Ἰακώβε**, ἐν τῇ μάνδρᾳ τοῦ Δαυὶδ, τοῦ προστάτου σου σεμνέ, ποιμάννας

ταύτην ἐνθέως, διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ δεόμενος.

**Ἀπολυτίκιον Σιμωνόπετρας Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Τῶν ἐν Ἄθῳ πατέρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ τοῦ σεπτοῦ κοινοβίου, **Σίμωνος Πέτρας** βλαστός, ἀνεδείχθης ἐπ' ἐσχάτων **Ἱερώνυμε**, σὺ γὰρ ἀνίσχες ὡς φωστήρ, ἐν τῷ ἄστει Ἀθηνῶν, φωτίζων πιστῶν τὰ πλήθη· καὶ νῦν μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε.

\*

**Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.**

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοὶ Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα, τὴν Ἐκκλησίαν σου, **διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.**

\*

### ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

**Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.**

**Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν** Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν χερουβεὶμ δοξολογούμενος καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν καὶ παντὶ σου χαρίσματα κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν καὶ μὴ παρορθῶν ἁμαρτάνοντα· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου καὶ τὴν ὀφειλομένην σοὶ προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν· αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον Ὑμνον καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἁγιάσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσίοτιτι λατρεῖν σοὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβεΐαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος σοὶ εὐαρεστησάντων.

**καὶ τὴν ἐκφώνησιν·**

**Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,**

**Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

**Ὁ α΄ χορός· Ἀμήν.**

*Καὶ ψάλλεται ὁ τρισαγίος ὕμνος, ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ.*

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.**

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.**

**Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.**

\*

*Ὅταν συλλειτουργοῦν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ὁ ὕμνος ψάλλεται πεντάκις, ἤτοι δις ὑπὸ τῶν χορῶν, ἔπειτα ὑπὸ τῶν ἱερέων, εἶτα ὑπὸ τοῦ α΄ χοροῦ καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν ἱερέων· καὶ μετὰ τοῦτο ὁ β΄ χορός· Δόξα Πατρὶ κτλ. ὡς ἀνωτέρω.*

Καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Ἀπόστολον.

\*

### ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων. (Ἐβρ. ια΄ 33-40, ιβ΄ 1-2)

Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου καὶ ἀλληλουῖα τῆς ἡμέρας.  
Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄. (Ψαλμὸς ξξ΄).

*ὁ Αναγνώστης*

**Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.** (εξ 36)

*Διάκονος Πρόσχωμεν!.. Σοφία. Πρόσχωμεν!*

*Στίχ. α΄. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.* (εξ 27)

*Διάκονος Σοφία.*

*Στίχ. β΄. Ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. (ξξ΄ 35)*

**Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.**

*Διάκονος Πρόσχωμεν!.. Σοφία. Πρόσχωμεν!*

*Ὁ Αναγνώστης ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν ἀποστολικὴν περικοπήν.*

**Ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἄλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχουμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.**

*Τερεὺς Εἰρήνη σοι.*

*ὁ Αναγνώστης Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.*



Στίχ. α'. Εκέκραξαν οί δίκαιοι, και ό Κύριος είσήκουσεν αυτών, και εκ πασών των θλίψεων αυτών έρρύσατο αυτούς. (λγ' 18)  
Στίχ. β'. Έγγυς Κύριος τοίς συντετριμμένοις την καρδίαν και τους ταπεινούς τῷ πνεύματι σώσει. (λγ' 19)  
Στίχ. γ'. Πολλαι αι θλίψεις των δικαίων, και εκ πασών αυτών ρύσεται αυτούς ό Κύριος. (λγ' 20)  
Στίχ. δ'. Αντρώσεται Κύριος ψυχάς δούλων αυτου, και ου μη πλημμελήσουσι πάντες οί ελπίζοντες επ' αυτόν. (λγ' 23)

Ό διάκονος: **Του Κυρίου δεηθώμεν.**

Ό ιερεύς: Έλλαμπον εν ταίς καρδίαις ημών, φιλόφρονη Δέσποτα, τό τής σής θεογνωσίας άκίρατον φώς και τους τής διανοίας ημών διάνοιζον οφθαλμούς εις την των εὐαγγελικών σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ένθεσ ημών και τον των μακαρίων σου εντολών φόβον, ίνα τας σαρκικές επιθυμίας πάσας καταστατήσαντες πνευματικήν πολιτείαν μετίθωμεν, πάντα τά προς εισρέστησιν την σήν και φρονηόντες και πράττοντες. Σύ γάρ ει ό φωτισμός των ψυχών και των σωματίων ημών, Χριστέ ό Θεός, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, σὺν τῷ άνάρχῳ σου Πατρὶ και τῷ παναγίῳ και αγαθῷ και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν και αἰ και εις τους αἰῶνας των αἰώνων. Αμήν.

## ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ό ιερεύς: **Σοφία· όρθοί· ακούσωμεν του άγιου Εὐαγγελίου. Είρήνη πᾶσι.**

Ό λαός: **Και τῷ πνεύματί σου.**

Ό διάκονος: **Εκ του κατὰ Ματθαῖον άγιου Εὐαγγελίου τὸ ανάγνωσμα.**

Ό λαός: **Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.**

Ό ιερεύς: **Πρόσχωμεν.**

Και ό διάκονος αναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

Έκ του κατὰ **Ματθαῖον** (θ' 36-38, ι' 1-8).

Ό Διάκονος αναγινώσκει έμμελῶς την περικοπήν του άγιου Εὐαγγελίου.

**Τῷ καιρῷ εκείνῳ, ιδὼν ό Ἰησοῦς τους ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αυτών ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι και ἐρριμμένοι ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. Τότε λέγει τοίς μαθηταίς αυτου· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν του κυρίου του θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλλη ἐργάτας εις τὸν θερισμὸν αυτου. Και προσκαλεσάμενος τους δώδεκα μαθητὰς αυτου ἔδωκεν αυτοίς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αυτά και θεραπεύειν πᾶσαν νόσον και πᾶσαν μαλακίαν. Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά εἰσι ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος και Ανδρέας ὁ ἀδελφὸς αυτου, Ἰάκωβος ὁ του Ζεβεδαιοῦ και Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αυτου, Φίλιππος και Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς και Ματθαῖος ὁ τελώνης, Ἰάκωβος ὁ του Αλφαιοῦ και Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος, Σίμων ὁ Κανανίτης και Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ὁ και παραδοὺς αυτόν. Τούτους τους δώδεκα ἀπέστειλεν ό Ἰησοῦς παραγγείλας αυτοίς λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, και εις πόλιν Σαμαριτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρῦσσετε λέγοντες ὅτι Ἦγγικεν ἡ βασιλεία των οὐρανῶν. Ασθενούντας θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκρούς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.**

Ό λαός: **Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.**

**Και καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία του ιεροῦ Χρυσοστόμου.**

Δυστυχῶς, στοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς σήμερα, κατὰ κανόνα, ἡ Ἐκτενὴς Δέηση, ἡ Δέηση ὑπὲρ των κατηχομένων και ἡ Δέηση

των Πιστῶν συχνά παραλείπονται. Ἐτσι, μετὰ την ανάγνωση του Εὐαγγελίου ὁ ιερέας εκφωνεῖ αμέσως τὸ Ὅπως ὑπὸ του κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι..., και ἀρχεται ὁ Χερουβικός Ὑμνος.

## Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ιερεύς) την ἐκτενὴ δέησην, ὁ δὲ λαὸς εις ἐκάστην δέησην τὸ **Κύριε, ἐλέησον (τρὶς)**, εις δὲ την τελευταίαν ἅπαξ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς και ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ημῶν εἴπωμεν.

Ό χορός: **Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.**

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς των πατέρων ημῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον και ἐλέησον.

Ό χορός: **Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐλέησον ημᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον και ἐλέησον.

Ό χορός: **Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ του ἀρχιεπισκόπου ημῶν (δεῖνος).

Ό χορός: **Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ των ἀδελφῶν ημῶν, των ιερῶν, ιερομοναχῶν, ιεροδιακόνων και μοναχῶν και πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ημῶν ἀδελφότητος.

Ό χορός: **Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως και ἀφέσεως των ἀμαρτιῶν των δούλων του Θεοῦ, πάντων των εὐσεβῶν και ὀρθοδόξων χριστιανῶν, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, των ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν και ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ό χορός: **Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ των μακαρίων και αἰοδιμων κτιτόρων του άγιου ναοῦ τουτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) και ὑπὲρ πάντων των προαναπανασάμενων πατέρων και ἀδελφῶν ημῶν, των ἐνθάδε κειμένων και ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ό χορός: **Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐτι δεόμεθα και ὑπὲρ των καρποφορούντων και καλλιεργούντων ἐν τῷ άγίῳ και πανσέπτῳ ναῷ τουτου, κοπιόντων, ψαλλόντων, και ὑπὲρ του περιεστώτου λαοῦ, του ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σου μέγα και πλούσιον ἔλεος.

Ό χορός: **Κύριε, ἐλέησον**

Ό ιερεύς την εὐχὴν και τὴν ἐκφώνησιν·

Ἐπι ἐλεήμων και φιλόφρονης Θεὸς ὑπάρχεις και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν και αἰ και εις τους αἰῶνας των αἰώνων.

Ό χορός: **Αμήν.**

## ΔΕΗΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

Ό διάκονος λέγει τὰς ὑπὲρ των κατηχομένων δεήσεις, του χοροῦ λέγοντος εις ἐκάστην τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

Εὐξασθε, οἱ κατηχοῦμενοι, τῷ Κυρίῳ.

Ό χορός: **Κύριε, ἐλέησον**

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ των κατηχομένων δεηθώμεν·

Ό χορός: **Κύριε, ἐλέησον**

Ἴνα ὁ Κύριος αυτους ἐλεήσῃ·

Ό χορός: **Κύριε, ἐλέησον**

Κατηχῆσῃ αυτους τὸν λόγον τῆς ἀληθείας·

Ό χορός: **Κύριε, ἐλέησον**

Ἀποκαλύψῃ αυτοίς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης·

Ό χορός: **Κύριε, ἐλέησον**

Ἐνώσῃ αυτους τῇ ἀγίᾳ αυτου καθολικῇ και ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ό χορός: **Κύριε, ἐλέησον**

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ και διαφύλαξον αυτους, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ό χορός: **Κύριε, ἐλέησον**

Οἱ κατηχοῦμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ό χορός: **Σοὶ, Κύριε.**

Ό ιερεύς την εὐχὴν και τὴν ἐκφώνησιν·

Ἴνα και αυτοὶ σὺν ημῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον και μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, του Πατρος και του Υἱοῦ και του άγιου Πνεύματος, νῦν και αἰ και εις τους αἰῶνας των αἰώνων.

Ό χορός: **Αμήν.**

Και ὁ ιερεύς ποιήσας διὰ του ἱ. Εὐαγγελίου σταυρὸν ἐπι του εἰλητου ἀποθέτει αὐτὸ εις τὸ ἄνω μέρος τῆς ἀγίας Τραπέζης και ἐξαπλοῖ τὸ εἰλητόν.

Ό δὲ διάκονος λέγει·

Όσοι κατηχοῦμενοι προέλθετε· οἱ κατηχοῦμενοι προέλθετε· ὅσοι κατηχοῦμενοι προέλθετε· μὴ τις των κατηχομένων.

## ΔΕΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Ό διάκονος: Όσοι πιστοὶ, ἔτι και ἔτι ἐν εἰρήνῃ του Κυρίου δεηθώμεν.

Ό χορός: **Κύριε, ἐλέησον.**

Ό διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και διαφύλαξον ημᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ πάλιν ὁ διάκονος·

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σὴ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν.

**Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν:** Πάλιν καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόνητο, ὅπως ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρῆς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος καὶ δόξης ἡμῶν ἀνενοχον καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῶν προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ συνέσεως πνευματικῆς· δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου μυστηρίων καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀζιωθῆναι.

**καὶ τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

\*

## Καὶ Ψάλλεται ὁ χερουβικὸς ὕμνος·

\*

**Ἐν Ὁ ἱερεὺς· λέγει δὲ καθ' ἑαυτὸν μυστικῶς τὴν Εὐχὴν Χερουβικὸν ὕμνον**  
Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταις σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς προσέρχεσθαι ἢ προσεγγίζειν ἢ λειτουργεῖν σοι, Βασιλεῦ τῆς δόξης· το γὰρ διακονεῖν σοι μέγα καὶ φοβερόν καὶ αὐταῖς ταις ἐπουρανίαις δυνάμεσιν. Ἀλλ' ὁμοῦ, δια τὴν ἄφατον καὶ ἀμέτρητόν σου φιλόνητο, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος καὶ ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐκρημάτισας καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης καὶ ἀναμάκτου θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἀπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβικῶ ἐποχοῦμενος, ὁ τῶν Σεραφεῖμ Κύριος καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος ἅγιος καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαύομενος. Σε τοῖνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον· ἐπιβλέψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἀχρεῖον δούλόν σου, καὶ καθάρσον μου τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ ἰκάνωσόν με τὴ δύναμις τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς ἱερατείας χάριν, παραστήναι τὴν ἀγία σου ταύτην τραπέζην καὶ ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον καὶ ἀχραντὸν σῶμά σου καὶ τὸ τίμιον αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι κλίνας τὸν εμᾶντοῦ ἀχνένα καὶ δέομαί σου· μὴ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου, ἀλλ' ἀζήσωσον προσερχθῆναι σοὶ ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναζήσω δούλου σου τὰ δώρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων καὶ προσφερόμενος καὶ προσδεχόμενος καὶ διαδιδόμενος, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε, τοῦ ακουσαί με φωνῆς ἀινεσέως σου καὶ διηγῆσθαι πάντα τα θανμάσια σου· Κύριε, ἡγάθησα εὐρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου, ὡν ἐν χερσίν αἱ ἀνομίαι· ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων, ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθότητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλογῆσω, Κύριε.

Μετὰ τὴν εὐχὴν λέγουσιν αὐτοὺς καὶ ὁ διάκονος τὸν Χερουβικὸν ὕμνον. Εἶτα, λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ θυμιατήριον, θυμῶ κίρκλον τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, τὸ ἱερατεῖον καὶ τὰς δεσποτικὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν, μικρὸν προελθὼν τῶν βημοθύρων· λέγει δὲ καθ' ἑαυτὸν, εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακὴ, τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ τὸν ν' ψαλμόν· εἰ δὲ οὐ, λέγει τὸ «Ἐϋτε προσκυνήσωμεν» (γ'), καὶ εἶτα τὸν ν' ψαλμόν. Εἶτα οἱ ἱερουργοῦντες, προσκυνῶντες τρεῖς πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ ἀσπαζόμενοι τὸ ἅγιον ἀντιμῆνισον λέγουσι καθ' ἑαυτοὺς τὰ κατανυκτικὰ ταῦτα τροπάρια:

**Ἀδελφοί, συγχωρήσατέ μοι τὸ ἀμαρτωλό.**

**Τοὶς μισοῦσι καὶ τοὶς ἀγαπῶσιν ἡμᾶς συγχώρησον, Κύριε.**

Ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον, τὴν τροφὴν τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεόν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐξαποστείλας σωτήρα καὶ λυτρωτὴν καὶ εὐεργετήν, εὐλογοῦντα καὶ ἀγαθίζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν πρόθεσιν ταύτην καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ υπερουράνιον σου θυσιαστήριον·

μημόνευσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος, τῶν προσενηκόντων καὶ δι' οὓς προσήγαγον καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου μυστηρίων. Ὅτι ἡγίασαι καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

\*

## Ἡ Εἰσοδὸς τῶν Τιμιῶν Δώρων

Ψάλλεται ὁ χερουβικὸς ὕμνος· Ἦχος α'. Ὁ α' χορός·

**Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες \* καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι \* τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, \* πᾶσαν νῦν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, \***

**Ὁ β' χορός· συνεχίζει:**

**Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὄλων ὑποδεξόμενοι, \***

\*

## Ἐδὼ γίνεται ἡ ΜΕΓΑΛΗ Εἰσοδὸς

\*

**Διάκονος:** Πάντων ἡμῶν (καὶ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν) μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς Πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς Τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνος, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ. Τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἄερα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ. Τῶν κατοικοῦντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ κόμῃ, ἢ νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν ἐπιτρόπων, , συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου καὶ πάντων ἡμῶν τῶν προσελθόντων εἰς τὴν θείαν Μυσταγωγίαν ταύτην.

Τῶν μακαρίων καὶ αἰδιμῶν κτιτόρων, ἀνακαινιστῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου, τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

**ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ Εἰσοδῶ ὁ χορός ολοκληρώνει τὸν Ὑμνον**

\*

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Ὁ Χορός **Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξειςιν. \* Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.**

## ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ Χερουβικῶ ὕμνου λέγει ὁ διάκονος·

**Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὅμοίως καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

**Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμῶν δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Ὁ χορός: **Κύριε, ἐλέησον.**

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός: **Κύριε, ἐλέησον.**

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: **Παράσχου, Κύριε.**

Ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: **Παράσχου, Κύριε.**

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: **Παράσχου, Κύριε.**

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: **Παράσχου, Κύριε.**

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: **Παράσχου, Κύριε.**

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: **Παράσχου, Κύριε.**

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου **Μαρίας**, (**Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**), μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: **Σοί, Κύριε.**

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς προσκομιδῆς

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ· καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς εὐρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου, τοῦ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνῶσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

**καὶ τὴν ἐκφώνησιν ·**

Διὰ τῶν οἰκιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀμήν.**

\*

## ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ὁ ἱερεὺς: **Εἰρήνη πᾶσι.**

Ὁ χορός: **Καὶ τῷ πνεύματί σου.**

Ὁ διάκονος: **Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.**

Ὁ χορός: **Πατέρα, Υἱὸν \* καὶ ἅγιον Πνεῦμα, \* Τριάδα ὁμοούσιον \* καὶ ἀχώριστον.**

**ἡ σε συλλείτουργο ἱερέων:**

**Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου.**

Ὁ ἱερεὺς προσκυνήσας τρεῖς ἀσπάζεται τὰ Ἅγια οὕτως, ὡς εἰσὶν ἐπικεκαλυμμένα, λέγων μυστικῶς:

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου (τρὶς).

Ἐνταῦθα γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν ἐν τῷ Βήματι Κληρικῶν, τοῦ προεξάρχοντος λέγοντος: **Ὁ Χριστὸς ἐν μέσῳ ἡμῶν**, καὶ τῶν λοιπῶν ἀποκρινομένων: **Καὶ ἔστι καὶ ἔσται.** Εἶναι δὲ λείψανον τοῦ μεταξὺ ὄλων τῶν ἐκκλησιαζομένων διδομένου τοιοῦτου ἐν τῇ παλαιохριστιανικῇ ἐποχῇ.

Ὁμοίως καὶ ὁ διάκονος συμπροσκυνεῖ. Ἐνταῦθα γίνεται κατὰ τὴν τάξιν ὁ ἀσπασμὸς. Ὁ πρῶτος τῶν ἱερέων:

**Ὁ Χριστὸς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.**

Καὶ ἐκεῖνοι: **Καὶ ἦν καὶ ἔστι καὶ ἔσται.**

Ὁ διάκονος: **Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.**

Ὁ ἱερεὺς, ἄρας τὸν Ἀέρα ἐπάνω τῶν τιμίων δώρων, κινεῖ αὐτὸν ἀνοικτόν, λέγων καθ' ἑαυτὸν τὸ Πιστεύω.

Ὁ προεστὸς ἀπαγγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ **Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.**

**Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. **Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ** κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. **Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.****

\*

## Η ΑΓΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

Ὁ διάκονος· *Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.*

Ὁ α΄ χορός· **Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.**

Ὁ ἱερεύς·

*Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.*

Ὁ β΄ χορός· **Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.**

Ὁ ἱερεύς· *Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.*

Ὁ α΄ χορός· **Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.**

Ὁ ἱερεύς· *Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.*

Ὁ β΄ χορός· **Ἄξιον καὶ δίκαιον.**

**Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀπάρχεται τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς,**  
*Ἄξιον καὶ δίκαιον σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, ἀεὶ ὢν ὡσαύτως ὢν· σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες καὶ τὴν βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν. Ὑπὲρ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ· ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν ἐνεργειῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων. Εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας, καίτοι σοὶ παρεστήκασι χιλιάδες ἀρχαγγέλων καὶ μυριάδες ἀγγέλων, τὰ Χερουβείμ καὶ τὰ Σεραφεῖμ, ἐξαπτέρυγα, πολυόματα, μετάρσια, πτερωτά.*

**ἐν τέλει λέγει ἐκφώνως·**

*Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα καὶ λέγοντα.*

Ὁ α΄ χορός· **Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβῶθ, \* πλήρης ὁ οὐρανὸς \* καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. \* Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· \* εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος \* ἐν ὀνόματι Κυρίου. \* Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

Ὁ δὲ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται

*Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλόνητο, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος, σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα σου· ὃς τὸν κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν Υἱόν σου τὸν μονογενῆ δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Ὅς ἐλθὼν καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτοῦ καὶ ἀχράντοις καὶ ἀμωμήτοις χερσίν, εὐχαριστήσας καὶ εὐλόγησας, ἀγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπὼν·*

**καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·**

*Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μού ἐστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν.*

Ὁ χορός· **Ἀμήν.**

**Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς, καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·**

*Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν.*

Ὁ χορός· **Ἀμήν.**

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται

*Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων, τοῦ σταυροῦ, τοῦ τάφου, τῆς τριημέρου ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας, τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου πάλιν παρουσίας,*

**καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·**

*Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέροντες κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.*

Ὁ β΄ χορός· **Σὲ ὑμνοῦμεν, \* σὲ εὐλογοῦμεν, \* σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, \* καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

*Ὁ δὲ ἱερεὺς κλίνει τὴν κεφαλὴν μετὰ πάσης κατανύξεως εὔχεται, σφραγίζει τὰ τίμια δῶρα,*

*Ἔτι προσφερόμεν σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον λατρείαν, καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν· κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα. Καὶ ποιήσον τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον τίμιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀμήν· τὸ δὲ ἐν τῷ ποτηρίῳ τοῦτῳ τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀμήν· μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ. Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.*

*Ἵστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρῖμα ἢ εἰς κατάκριμα. Ἔτι προσφερόμεν σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσαμένων προπατόρων, πατέρων, πατριαρχῶν, προφητῶν, ἀποστόλων, κηρύκων, εὐαγγελιστῶν, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, ἐγκρατευτῶν καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.*

*εἶτα ἐπεύχεται καὶ θυμῶν τρεῖς ἐκ γ' τὰ ἅγια λέγει ἐκφώνως·*

**Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.**

*Ὁ χορὸς τὸ μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.*

**Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς \* μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, \* τὴν ἀεμακάριστον καὶ παναμώμητον \* καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. \* Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ \* καὶ ἐνδοξοτέραν \* ἄσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, \* τὴν ἀδιαφθόρως \* Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, \* τὴν ὄντως Θεοτόκον, \* σὲ μεγαλύνομεν.**

**Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς,**

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τοῦ ἁγίου... οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου... καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομοῦντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος. Ἔτι προσφερόμεν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης· ὑπὲρ τῆς ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας· ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγνείᾳ καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων· ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς, Κύριε, εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς, ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

**καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·**

**Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε,** τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

**Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.**

**Ὁ διάκονος·** Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

**Ὁ χορός· Καὶ πάντων καὶ πασῶν.**

**Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν**

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς πόλεως, ἐν ἣ παροικοῦμεν καὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου ἐξαπόστειλον.

**καὶ τὴν ἐκφώνησιν·**

**Καὶ** δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**Ὁ χορός· Ἀμήν.**

**Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·**

**Καὶ** ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.

**Ὁ χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.**

\*

## ΔΕΗΣΕΙΣ - Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

**Ὁ διάκονος·** Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

**Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.** Ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

**Ἐπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἀγιασθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

**Ὅπως ὁ φιλόπρωτος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θεῖαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.**

**Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**

**Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.**

**Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν**

Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα φιλόπρωτε, καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν· Καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων σου καὶ φρικτῶν Μυστηρίων ταύτης τῆς ἱερᾶς καὶ πνευματικῆς Τραπέζης μετὰ καθαρῶς συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρῖμα ἢ εἰς κατάκριμα.

**καὶ τὴν ἐκφώνησιν·**

**Καὶ** καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σέ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·

**Ὁ προεστὼς ἀπαγγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ·**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.** Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι** σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**Ὁ χορός· Ἀμήν.**

\*

## ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ

**Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·** Εἰρήνη πᾶσι.

**Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.**

Ὁ διάκονος· *Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.*

Ὁ χορός· **Σοί, Κύριε.**

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος τὴν εὐχὴν

*Εὐχαριστοῦμέν σοι, Βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών. Αὐτός, Δέσποτα, οὐρανόθεν ἐπίδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλιότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς· οὐ γὰρ ἔκλιναν σαρκὶ καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν, Δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον· κατὰ τὴν ἐκάστου ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλέουσιν σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον· τοὺς νοσοῦντας ἴασαι, ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.*

**καὶ τὴν ἐκφώνησιν·**

*Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ χορός· **Ἀμήν.**

\*

## ΥΨΩΣΙΣ - ΚΛΑΣΙΣ - ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται

*Πρόσχε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου καὶ ἐλθέ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνὼν καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου σώματός σου καὶ τοῦ τιμίου αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.*

**καὶ προσκυνεῖ τρίς λέγων καθ' ἑαυτόν· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.**

**Εἶτα ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν.**

Καὶ ὁ ἱερεὺς ὑψῶν τὸν ἅγιον Ἄρτον **ἐκφωνεῖ·**

**Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.**

Ὁ χορός· **Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

**Καὶ ψάλλει τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας·**

*Εἶτα ψάλλει τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας (εἰς τὸν ἦχον, εἰς ὃν ἐνάλῃ καὶ τὸ Χερουβικόν). Τῇ μὲν Κυριακῇ τό· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλουῖα. Εἰ δὲ τύχοι Δεσποτικῆ ἢ Θεομητορικῆ ἑορτῆ ἢ ἀπόδοσις αὐτῆς, ψάλλεται τὸ κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.*

Κοινωνικόν.

**Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς ευθέσι πρέπει αἰνεσις, Ἀλληλουῖα**

\*

*Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ προσέρχεσθαι τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις. Εὐχὴς γὰρ τῇ Θεῖᾳ Κοινωνίᾳ. ΕΥΧΗ Α΄. ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ*

**Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργός, ὁ τοῦ ἀνάρχου πατρὸς συναΐδιος Υἱός καὶ συνάναρ-**

χος, ὁ δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σάρκα φορέσας, καὶ σταυρωθεὶς, καὶ τυθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκείῳ σου Αἵματι ἀναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας φύσιν ἡμῶν· αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι κάμου τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου ἐπ' ἐμοί, **καὶ εἰσάκουσον τῶν ρημάτων μου· ἥμαρτον γάρ, Κύριε, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἐνώπιόν σου καὶ οὐκ εἰμί ἄξιος ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου· παρώργισα γάρ σου τὴν ἀγαθότητα, τὰς σὰς ἐντολάς παραβάς, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς προστάγμασιν.** Ἀλλὰ σύ, Κύριε, ἀνεξίκακος ὢν, μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμένων ἐπιστροφῆν. Σὺ γάρ εἶπας, φιλάνθρωπε, διὰ τοῦ προφήτου σου, **ὅτι οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν·** οὐ γὰρ βούλει Δέσποτα, τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδ' εὐδοκεῖς ἐπ' ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων, **ἀλλὰ θέλεις πάντας σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.** Διὸ κἀγώ, εἰ καὶ ἀνάξιος εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ αὐτῆς τῆς προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἐμαυτὸν ὑποτάξας τῇ ἁμαρτίᾳ· καὶ ταῖς ἡδοναῖς δουλώσας καὶ τὴν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ ποίημα καὶ πλάσμα σὸν γεγονώς, οὐκ ἀπογινώσκω τὴν ἐμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δέ σῃ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγγνίᾳ, θαρρήσας προσέρχομαι. Δέξαι οὖν καμέ, φιλάνθρωπε Χριστέ, **ὡς τὴν πόρνην, ὡς τὸν ληστήν, ὡς τὸν τελώνην καὶ ὡς τὸν ἄσωτον·** καὶ ἄρον μου τὸ βαρὺ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν, ὁ τὴν ἁμαρτίαν αἴρων τοῦ κόσμου καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος, ὁ τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους πρὸς σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύων· **ὁ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· καὶ καθάρισόν με ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος·** δίδαξόν με ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου· ἵνα, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου τῶν ἁγιασμάτων σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνωθῶ τῷ ἁγίῳ σώματί σου καὶ αἵματι, καὶ ἔξω σε ἐν ἐμοί κατοικοῦντα καὶ μένοντα, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. **Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου, καὶ μὴ εἰς κριμὰ μοι γένοιτο ἢ μετάληψις τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων σου, μηδὲ ἀσθενῆς γενοίμην ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τελεταίας μου πνοῆς, ἀκατακρίτως ὑ-**

ποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· ὅπως καὶ γὰρ, σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου μέτοχος γένωμαι τῶν ἀκηράτων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε· ἐν οἷς δεδοξασμένοι ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

#### ΕΥΧΗ Θ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

**Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα,** καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι, ἀλλὰ σὺ Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τελώνην δικαίωσας, καὶ χαναναίαν ἐλεήσας, καὶ τῷ ληστῇ παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἀνοίξόν μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλανθρωπίας σου καὶ δέξαι με προσερχόμενον καὶ ἀπτόμενόν σου, ὡς τὴν πόρνην, καὶ τὴν αἰμόρρουν· ἡ μὲν γάρ, τοῦ κρασπέδου σου ἀψαμένη, εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβεν, ἡ δέ, τοὺς σου ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἀμαρτημάτων ἐκομίσατο. Ἐγὼ δέ ὁ ἐλεεινός, ὅλον σου τό σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ καταφλεχθεῖν· ἀλλὰ δέξαι με, ὡς περ ἐκείνας καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἀμαρτίας ἐγκλήματα, πρεσβείαις τῆς ἀσπόρως τεκούσης σε, καὶ τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων. Ὅτι εὐλογητός εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ,** ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλούς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τό ἄχραντον Σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι τό τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου· ἐλέησόν με, καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοία· καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

#### Ἐρχόμενος δὲ μεταλαβεῖν, λέγει τοὺς ἐξῆς Στίχους τοῦ Μεταφραστοῦ·

Ἰδοῦ, βαδίζω πρὸς θεῖαν Κοινωνίαν·  
Πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ·  
Πῦρ γάρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγων.  
Ἄλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἐθελᾶς πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ ἀύλῳ τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν μεγαλύνω, Ἀγαθέ, παρυσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος· Ἐάν γάρ τολμῆσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἐστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων·

καθάρισον, Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με, ὡς φιλάνθρωπος.

#### Καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν·

Ἄεστοτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρῖμα μοι γένοιτο τὰ Ἅγια ταῦτα, διὰ τὸν ἀνάξιον εἶναι με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρραβῶνα μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τό προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

#### Καὶ πάλιν·

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γάρ τοῖς ἐχθροῖς σου τό μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

\*

*Ἐνῶ ψάλλεται τὸ Κοινωνικὸ ἀπὸ τὸ Χορό·*

*λέγει ὁ Διάκονος Μέλισσον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον ἄρτον. Ἐρεῦς Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀγιάζων.*

*Διάκονος Πλήρωσον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον ποτήριον.*

*Ἐρεῦς Πλήρωμα ποτηρίου πίστεως Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.*

*Διάκονος Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ ζέον.*

*Ἐρεῦς Εὐλόγημένη ἡ ζέσις τῶν ἁγίων σου, πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.*

*Διάκονος Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.*

*Ἐρεῦς Ἰδοῦ, προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Μεταδίδοταί μοι... τῷ ἀναξίῳ ἱερεῖ τό τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν μου ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.*

*Ἐρεῦς Διάκονε, πρόσελθε.*

*Διάκονος Ἰδοῦ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Μετάδος μοι, Δέσποτα, τό τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν μου ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.*

*Μεταδίδοταί σοι... τό τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα...*

*Ἐρεῦς Ἔτι μεταδίδοταί μοι... τῷ ἀναξίῳ ἱερεῖ τό τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν μου ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.*

*Ἐρεῦς Διάκονε, ἔτι πρόσελθε.*

*Διάκονος Ἔτι προσερχομένῳ μετάδος μοι, Δέσποτα, τό τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν μου ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.*

*Ἐρεῦς Ἔτι μεταδίδοταί σοι ..... τῷ εὐλαβεστάτῳ διακόνῳ τό τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν σου ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.*

*Τοῦτο ἦψατο τῶν χειλέων ἡμῶν, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν περικαθαριεῖ.*

\*

Μετὰ τὴν μετάληψιν τῶν ἐν τῷ βήματι ὁ διάκονος ἐμβάλ-  
λει εἰς τὸ ἅγιον ποτήριον τὰς μερίδας τοῦ ἁγίου Ἄρτου καὶ  
**ἐκφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν·**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.**

Καὶ ὁ ἱερεὺς μεταδίδει εἰς ἓνα ἕκαστον διὰ τῆς μιάς λαβίδος.  
Ὅταν κοινωνεῖ τοὺς πιστοὺς, συνήθως λέει:  
"Μεταλαμβάνει ὁ δούλος του (...) Θεοῦ Σώμα καὶ Αἷμα  
Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν αμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον".

**Ὁ χορός· Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν. Εὐλογημένος  
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς  
Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.**

**Ἐν δὲ τῷ κοινωνεῖν τοὺς πιστοὺς ὁ χορὸς ψάλλει:**

**Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ  
Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς  
ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι  
δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστής  
ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ  
βασιλείᾳ σου.**

*Μετὰ δὲ τὴν θείαν μετάληψιν, εὐλογεῖ ὁ ἱερεὺς τὸν λαὸν  
λέγων·*

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κλη-  
ρονομίαν σου.**

**Μετὰ τὴν μετάδοσιν Ὁ χορὸς, τὸ ἐξῆς. Ἦχος β΄.  
Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, \* ἐλάβομεν  
Πνεῦμα ἐπουράνιον, \* εὗρομεν πίστιν ἀλη-  
θῆ, \* ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες· \*  
αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.**

*Διάκονος Ὑψωσον, Δέσποτα.*

*Ἱερεὺς Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ  
πᾶσαν τὴν γῆν· ἡ δόξα σου διαμένει εἰς αἰῶνας αἰώνων.*

*Διάκονος Εὐλόγησον, Δέσποτα.*

*Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε Πάντοτε,  
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

**Ὁ χορὸς· Ἀμην, Ἀμην, Ἀμήν.**

*καὶ ψάλλεται τὸ «Πληρωθήτω» Ἦχος β΄.*

**Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν \* αἰνέσεώς  
σου, Κύριε, \* ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν  
Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν  
ἁγίων μυστηρίων Σου\*. Στήριξον ἡμᾶς ἐν  
τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν \*  
μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλουῖα,  
Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.**

\*

## ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

*Ὁ διάκονος·*

*Ὁρθοί· μεταλαμβάνοντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀ-  
θανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χρι-  
στοῦ μυστηρίων, ἁζίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.*

**Ὁ χορὸς· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.**

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ  
Θεός, τῇ σῇ χάριτι.**

**Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.**

**Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀνα-  
μάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶ-  
σαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**

**Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.**

*Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχαριστήριον εὐχὴν*

*Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλάνθρωπε, εὐεργέτα τῶν  
ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα κατηξίωσας ἡμᾶς  
τῶν ἐπουρανίων σου καὶ ἀθανάτων μυστηρίων.  
Ὁρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν, στήριξον πάντας ἡμᾶς ἐν  
τῷ φόβῳ σου, φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι  
ἡμῶν τὰ διαβήματα· εὐχαῖς καὶ ἰκεσίαις τῆς ἐνδόξου  
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.  
καὶ τὴν ἐκφώνησιν·*

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπο-  
μεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ  
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·**

*Καὶ λέγων τοῦτο λαμβάνει τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ ποιήσας  
δι' αὐτοῦ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐπὶ τοῦ ἤδη διπλωθέντος  
εἰλητοῦ ἐπιθέτει αὐτὸ ἐπ' αὐτό.*

**Ὁ χορὸς· Ἀμήν.**

\*

## ΑΠΟΛΥΣΙΣ

**Ὁ ἱερεὺς· Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.**

**Ὁ χορὸς· Ἐν ὀνόματι Κυρίου.**

**Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

**Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον  
Κύριε, ἐλέησον Πάτερ Ἅγιε Εὐλόγησον**

*Καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξελθὼν τῆς Ὠραίας Πύλης ἀναγιγνώσκει μεγαλο-  
φώνως ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ τὴν εὐχὴν ταύτην·*

**Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καὶ ἁγιαζῶν τοὺς  
ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον  
τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύ-  
λαξον· ἁγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου  
σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ  
ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κό-  
σμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς  
ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· ὅτι πᾶ-  
σα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ, κα-  
ταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων· καὶ σοὶ τὴν δό-  
ξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ  
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ  
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

**Ὁ χορὸς· Ἀμήν.**

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ  
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.**

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ  
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.**

**Τὸ ὄνομα Κυρίου Εἶη εὐλογημένον ἀπὸ  
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.**

*Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν καὶ λέγει χαμηλο-  
φώνως τὴν εὐχὴν ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ ἅγια*

*Τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, αὐτὸς  
ὑπάρχων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν  
πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης*



τὰς καρδίας ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν.

**Ὁ διάκονος:** *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

**Ὁ χορός:** **Κύριε, ἐλέησον.**

*Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·*

**Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

**Ὁ χορός:** **Ἀμήν.**

*Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·*

**Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.**

**Ὁ χορός:** **Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.**

**Ὁ** ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατέρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

**ΧΟΡΟΣ:** *Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, πόλει καὶ ἐνορίᾳ (κόμῃ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.*

*Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ πάντων τῶν ὀρθοδόξων.*

**Εἶτα ὁ ἱερεὺς, εὐλογῶν τὸν λαόν, λέγει:**

**Ἡ Ἁγία Τριάς διαφυλάξει πάντας ὑμᾶς.**

**ΧΟΡΟΣ:** **Ἀμήν.**

**Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς,**

**Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη.**

*Καὶ ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, κατακλείει διὰ τοῦ·*

**Δι' ἐσχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.**

**Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός:** **Ἀμήν.**

\*\*\*\*\*

\*\*\*\*\*



30.06.2024



\*\*\*\*\*

**Ζῆ Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ!**